UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

12 ЛИСТОПАДА, 1970.
Число № 46
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
NOVEMBER 12, 1970.

КВЕБЕКСЬКИЙ ТЕРОРИСТ У РУКАХ ПОЛІЦІЇ

Один з п'ятьох пошукуваних квебекських терористів — членів ФЛК —, 19-річний студент Б. Лорті зголосився сам у монреальської поліції, яка його арештувала. Він жив в апартаменті в середмісті Монреалю. Лорті признався, він враз з трьома другими, пошукуваними поліцією терористами, захопив квебекського міністра П. Ляпорта. Одначе Лорті не був при тому, як терористи його замордували. Він сказав, що одного разу, коли поліція робила розшуки за захопленим англійським дипломатом М. Кроссом і квебекським міністром, Ляпорт, користаючи з неуваги сторожі, хотів втекти крізь вікно. Він навіть вибив був шибу у вікні і пробував дістатися надвір, але терористи це завважили і затягнули його назад до кімнати. Під час спроби втечі Ляпорт скалічився в руку і втратив чимало крови. Лорті сказав, що терористи закували Ляпортові руки і прив'язали його до ноги ліжка. Вони сторожили безперервно біля міністра, зміняючися тричі на добу.

Лорті виїхав на вакації напередодні вбивства Ляпорта. Він каже, що терористи зразу не мали заміру вбивати Ляпорта, але зробили це під впливом якогось хвилевого пориву. Мотивом до захоплення Ляпорт була відмова квебекського уряду виповнити домагання іншої терористичної клітини, що захопила була Кросса.

Зізнання Лорті підтвердила мати двох братів Розе, які теж вмішані в справу захоплення та вбивства Ляпорта. Їх шукає поліція. Вона каже, що її сини не могли вчинити з розмислом.

Лорті заявив при переслуханні, що він добровільно зголосився в поліції й добровільно складає зізнання перед слідчим судею.

Кросс, мабуть, ще живе

Клітина терористів, що захопила Кросса, вислали кілька світлин до різних газет у Монреалі та Ню Йорку, на яких зображений Кросс у різних позах. Світлини недавні. Виходить, що Кросс ще живий. Невідомо, яку ціль мали терористи, розсилаючи світлини. До них не долучено ніякого листа, крім пояснення до світлини, приміром, «Кросс грає в карти» і т.п.

Дружина та дочка Кросса виїхали на коротку відпустку до Швайцарії. Дехто зробив здогад, що дружина Кросса, мабуть має деякі дані, що її чоловіка звільнять.

Квебекський уряд і досі готовий, за звільнення Кросса, дозволити терористам, що його захопили, виїхати безкарно до Куби. Одначе досі терористи про це ще не говорять.

У міжчасі уряд відтягнув з Квебеку деяку кількість вояків і звільнив від сторожі менше важливі будинки. Квебекський парлямент тепер обговорює становище в Квебеку і робить якісь рішення.

Поліція і вояки далі роблять розшуки за захопленим дипломатом.

Святочне відкриття Українського дому піонерів у Едмонтоні

В Едмонтоні, в неділю, 22 листопада, о год. 3-ій попол. відбудеться святочне відкриття Українського дому піонерів Пресв. Євхаристії. Офіційну частину попередить Молебень, що його в церкві Пресв. Євхаристії, 120 аве. та 65 вул., відслужить Преосвященний Владика Ніл. О 3:30 год. попол. провінційний міністр Е. Ґерґарт в імені албертського уряду офіційно відкриє дім.

Потім буде благословення дому та чайне прийняття для гостей у їдальні дому.

ПЕРЕГОВОРИ З КИТАЄМ НЕ ЛЕГКІ

Советський «ідеолог» М. Суслов в напередодні річниці советської революції мав промову в залі советського парляменту, де був приявний президент Н. Подґорний, прем'єр А. Косиґін, Л. Брежнєв та інші достойники і понад 6,000 осіб. Суслов сказав, що переговори з комуністичним Китаєм йдуть дуже пиняво, й тяжко, але висловив надію, що, може, вкінці дасться знайти якусь розв'язку.

ПОВІСИЛИ ТОВАРИША

Діти, що бавилися на одному з підмонреальських цвинтарів, помітили на одному дереві трупа повішеника. Прикликана поліція ствердила, що 24-літний юнак був членом банди мотоциклістів. Сліди коліс мотоциклів вказували на те, що його замордували товариші з його мотоциклевої банди.

Поліція вже арештувала декількох членів банди, запідозрених у вбивстві.

У Франції помер де Ґоль

КОЛИШНІЙ ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ І ГЕНЕРАЛ

У своїй резиденції недалеко парижу помер на 80-ому році життя колишній французький президент генерал Шарль де Ґоль.

Де Ґоль став славним у 1940 р., коли, після капітуляції Франції, створив французький уряд в екзилі. Після закінчення війни де Ґоль в'їхав до звільненого Парижу на чолі переможних французьких військ.

До 1946 р. де Ґоль був президентом Франції, а відтак відсунувся від політики і жив у своєму приватному маєткові. Коли ж у 1958 р. Франція опинилися в трудному становищі через війну в Альжирі, де Ґоль повернувся до політики і був президентом до 1969 р. Він закінчив війну в Альжирі, устабілізував французькі фінанси, нав'язав близькі зв'язки з німецькими канцлером К. Аденауером та відвідав Німеччину.

Не складалися відносини між де Ґолем та Англією, яку він не допускав у члени держав т.зв. европейського ринку. Також відносини між ЗДА та де Ґолем не були найкращі. Де Ґоль мав жаль до ЗДА за їхнє ставлення до нього в час минулої світової війни. Щойно президент Р. Ніксон зумів нав'язати з де Ґолем кращі відносини.

Де Ґоль був у Канаді в 1967 р. на світовій виставці «Експо-67». Тоді в Монреалі він гукнув: «Хай живе вільний Квебек», чим викликав проти себе обурення канадського уряду й нефранцузьких канадців. Після того де Ґоль вже й не їхав з відвідинами до Оттави, а вернувся до Франції.

В 1969 р. де Ґоль хотів міняти французьку конституцію. Загал французів не схвалив його пропозиції, і він зрезигнував.

Жив поблизу Парижу і писав спомини. Перший том вже вийшов з друку. Смерть прийшла до де Ґоля неподівано. В часі його смерти були при ньому лікар і священник. Де Ґоль умер від серцевої атаки.

До його дружини та французького уряду прийшло багато листів і телеграм з висловами співчуття. Хоч багато світових політиків мали застереження до політики де Ґоля, але всі його вважали великим державним мужем.

У Франції уряд проголосив жалобу на день похорону 12 листопада. Всі уряди і школи будуть закриті. На всіх державних будинках будуть повівати напівспущені державні прапори до кінця місяця.

Згідно з останньою волею до Ґоля, яку він написав ще 1952 р., його похорон буде скромний, без парад. Його тлінні останки будуть поховані в його городі. На пам'ятнику має бути лише його ім'я та дата народження і смерти.

В дні похорону буде відслужене заупокійне богослуження в паризькій катедрі Норт-Дам, в якому візьмуть участь члени французького уряду та бл. 100 голів та представників різних держав. Із ЗДА буде президент Р. Ніксон, з ССCР прем'єр А. Косиґін, Канаду репрезентуватиме міністер закордонних справ М. Шарп та канадський амбасадор у Франції Л. Кадьє.

Маршал Ґречко атакує ЗДА

У Москві в час паради з нагоди 53-річчя жовтневої революції на Червоній площі, міністер оборони маршал А. Ґречко заатакував ЗДА за їхню політику в Азії та на Близькому Сході. В заклику до вояків, що брали участь у параді, Гречко сказав, що СССР дає й буде давати постійну допомогу Північному В'єтнамові та арабським країнам.

На почесній трибуні стояли всі члени центрального комітету комуністичної партії СССР. В параді брали участь вояки червоної армії з різних родів зброї, з ракетними бомбами включно.

Американські дипломатичні представники не брали участи в параді на Червоній площі, бо мабуть сподівалися, що Гречко буде накидатися на ЗДА,

На гостині, яку влаштував советський амбасадор А. Добринін у Вашінґтоні, був лише референт советських справ з американського міністерства закордонних справ. Не брали участи в советських прийняттях теж дипломатичні представники ЗДА в інших країнах. Головною причиною було, мабуть, задержання американських генералів, які приземлилися були в совєтській Вірменії. У міжчасі генералів звільнено.

Канада платить за чищення збіжжя

Канадська збіжжева рада дістала від китайського міністра торгівлі повідомлення, що продане Китаєві й вислане в липні збіжжя було занечищене збіжжевою іржею. Китай домагається заплачення рахунку за хемічне чищення збіжжя. Збіжжева рада погодилася на це.

Речник збіжжевої ради сказав, що рахунок за чищення збіжжя буде досить високий, але Канада мусить його заплатити, щоб не втратити покупців на збіжжя.

Теж у збіжжі, висланому до СССР, була збіжжева іржа, але советський уряд досі ще не домагався відшкодування за погану якість збіжжя чи за його хемічне чищення.

Треба більше збіжжя

Федеральний міністер рільництва О. Ланґ сказав, що фармери повинні сіяти більше збіжжя, бо в черговому році буде збут на нього. Цього року фармери засіяли лиш 12 мільйонів акрів. Ланґ вважає, що в черговому році фармери повинні засіяти 20 мільйонів акрів збіжжя, в тому бодай 6½ мільйона акрів ячменем, на який був добрий збут і цього року.

Італія визнає Китай

Італійський уряд проголосив, що він вирішив нав'язати дипломатичні відносини з комуністичним Китаєм та обмінятися дипломатичними представниками. Італія є дев'ятою европейською країною, яка має дипломатичні зв'язки з комуністичним Китаєм.

Націоналістичний китайський уряд на Тайвані (Формозі) зірвав дипломатичні зв'язки з Італією.

Звільнили захопленого генерала

Невідомі напасники захопили були командира еквадорського військового летунства генерала Ц. Сандоваля й завезли його в джунґлі. Як в тій околиці появився військовий гелікоптер, що шукав генерала, злочинці залишили генерала, а самі втекли. Генерал мандрував джунґлями чотири дні, поки добився до людських осель. Він сказав, що всі три злочинці мали лиця обмазані чорною фарбою. Вони не виявили генералові, чому його захопили, ані хто вони є. Генерал обіцяв подати до відома дальші подробиці про своє захоплення пізніше, як "обставини на це дозволять".

Еквадорська поліція в міжчасі арештувала кільканадесят осіб, яких підозрівала, що вони вмішані в захоплення генерала. Тепер їх звільнено.

ЗДА ВИКИНУЛИ СОВЄТСЬКОГО КОРЕСПОДЕНТА

Американський уряд викинув кореспондента совєтського агентства ТАСС Л. Жеґалова у відплату за викинення з СССР кореспондента американського журналу «Нюзвік» Й. Дорнберга.

Коротні вістки

◆ **Албертський уряд** розглядає прохання союзу власників малих ресторанів, щоб дозволили в них під час обідів та вечер продавати пиво та вино. Дозвіл може бути на другий рік.

◆ **Всі п'ять** великих чартерованих канадських банків обнизили відсотки від позичок для своїх дуже добрих клієнтів із 8% до 7½%. У зв'язку з тим банки обнижили теж відсотки за ощадностеві вклади на щадничі конта до 3%.

◆ **Канадський уряд** заплатив 16 мільйонів долярів до Об'єднаних Націй, як вкладку за 1971 р. Минулого року вкладка була лише 15 мільйоні вдолярів.

◆ **Федеральне** міністерство іміграції наказало виїхати з Канади 19 імігрантам, що опинилися тут нелегально. 18 португальців та один грек прибули до Канади на відвідини й залишилися на постійне перебування без дозволу.

◆ **Міністер** закордонних справ Канади М. Шарп відкрив офіційно новий будинок канадської амбасади у Варшаві. Збудований коштом пів мільйона долярів будинок, плянували канадські архітекти, а будували польські контрактори.

◆ **В 1969 р. 32.2%** всіх працюючих канаддців були жінки. Трохи більше як одна третина з них були неодружені.

◆ **Людям,** яким загрожує серцевий інфракт деякі лікарі доручають рано вставати. Статистика виявляє, що 97% людей, що хворіли інфрактом, любили довго спати. Між тими, що вставали рано, захворіли на інфракт тільки 3%.

◆ **ЗДА запустили** в орбіту нового 1,800-фунтового сателіта з урядженням для відкривання ракетних бомб. Сателіт мав би подавати сигнали, якщо на ЗДА летіли би ракетні бомби, пів години перед ударом бомби на ЗДА.

◆ **12 мільйонів** осіб в ЗДА є на вдержанні суспільної опіки. Протягом цього року число осіб, що користають з державної допомоги зросло на 20%. Дотеперішню суму 8 мільярдів 700 мільйонів долярів треба буде збільшити на один мільярд дол., щоб покрити кошта допомоги потребуючим.

◆ **ЗДА заборонили** продавати Польщі модерні машини для видобування та чищення нафтової ропи, кажучи, що роблять це "з принципів загальної політики для державної безпеки".

◆ **Бразилійська поліція** арештувала в цілому краю 5,000 осіб, запідозрених у приналежності до терористичних організацій, що "підкладають бомби, захоплюють та вбивають людей".

◆ **У В'єтнамі** вмирають щодня два американські вояки від наркотик. Підозрівають, що дешеві наркотики посилає до В'єтнаму комуністичний Китай, щоб підірвати мораль американських вояків. Перед роком гинули від наркотик два вояки місячно.

◆ **За деякими** вістками, СССР та держави Варшавського договору коупували в 1968 р. Чехо-Словаччину, бо на Словаччині знайдено великі зложжя уранової руди, якої СССР дуже потрібно для воєнної продукції.

◆ **Аргентина** викинула двох советських дипломатів Ю. Мамонтова та Ю. Рябова. Коло одного з них знайдено мікрофільм зі світлинами військових споруд. Другий хотів проковтнути картки з шпигунським матеріялом, але поліція тому перешкодила.

◆ **Повітряні пірати** захопили іранський літак і змусили пілота летіти до столиці Іраку — Багдаду. Протягом п'яти місяців це був третій іранський літак, що опинився в Багдаді.

◆ **Китайські** комуністичні дипломати в Канаді та Італії засудили т. зв. „маоїстів", тобто прихильників Мао Дзедуна у вільному світі. Вони сказали, що маоїсти не дістануть ніколи дозволу відвідати комуністичний Китай.

◆ **Головний кремлівський** ідеолог М. Суслов сказав, що цього року в СССР був рекордовий врожай. Суслов не подав ніяких чисел. Останній великий врожай у СССР був в 1966 р., коли зібрано понад 171 мільйон тонн збіжжя.

Д-р Доценко у Торонтському університеті

д-р Борис ДОЦЕНКО

Українськиь учений д-р Борис Доценко, який шляхом обміни приїхав був на студії в Албертському університеті, і потім відмовився вертатися до СССР, працює тепер як ґість-науковець у Торонтському університеті. Після відмови вертатися до СССР, Доценка звільнили з Албертського університету й він не міг дістати праці ні в якому університеті Канади. Тоді він виїхав до Елловнайфу на Північно-західних територіях, де вчителював у середній школі. Але там він не міг займатися науковою працею, бо не мав до того відповідних обставин.

Тепер він працює в Торонтському університеті в математичному відділі.

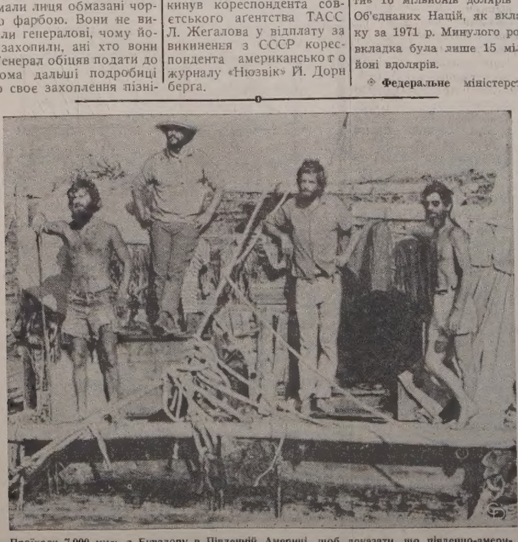

Проїхали 7,000 миль з Еквадору в Південній Америці, щоб доказати, що південно-американські індіяни могли переїхати дерев'яним пором Тихий океан до Австралії. Після 159-денної подорожі в австралійському порті учасники подорожі: канадець Н. Тетрено, еспанець В. Альзар, чілієць Г. Саляс та француз М. Модена.

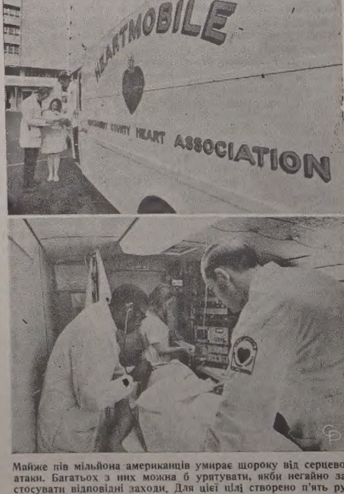

Майже пів мільйона американців умирає щороку від серцевої атаки. Багатьох з них можна б урятувати, якби негайно застосувати відповідні заходи. Для цієї цілі створено п'ять рухомих амбуляторій („гарт-мобілс"), де є апарати для розпізнавання хвороби та ліки. На світлині: вгорі — „гарт-мобіл" з обслугою; внизу — обслідують пацієнта.

1941 РІК: ЗІ ЛЬВОВА НА СХІД

Бердичівська ніч

Люба ПРОКОП
«Сучасність»

1

Субота, 21 червня 1941.

День почався соняшно-соняшно. Навіть крізь наше заґратоване і дошками забите вікно продирається вузенькими струмочками сонце. До того, сьогодні субота, належало під неділю порядно прибрати себе і свій житловий куточок. Кожна метушилася на своїй половині сінника, вирівнюючи коц, струшуючи з нього окрушинки хліба і старанно укладаючи в головах кілька шматків одежини, усе своє майно.

Та в нашої «вісімки» настрій сьогодні був чомусь стриманий. Кожна з нас була вражливіша, ніж звичайно, чомусь неспокійна і таємнича. Події, що трапилися цього тижня, справили на нас враження. Ще раз докладна перевірка наших генералій, параграфів обвинувачення і вироку. Врешті, фотографування з табличкою — нумером на грудях «анфас», з двох боків обличчя, відтиски пальців, лікарський огляд. До того ще кпини і жарти урядовців, «чубариків», що нібито між собою голосно говорили про транспорт, про Далекий Схід, життя засланців, тяжкі роботи. Так, було ясно, що всі експерименти, які з нами робили, були приготуванням до транспорту.

Ми вичували, що нас чекає незнана, далека дорога під важким конвоєм у далекий Сибір, страшне майбутнє, хоч тиждень тому кожна з нас запевняла відверто, що воліє транспорт, воліє щоденну тяжку роботу, аби тільки рух, аби тільки покинути, нарешті, свою половину сінника, вирватися з безділля і включитися знову в життя. Сьогодні, коли ця будучність застукала нам майже у двері, нам стало страшно, нас огорнув жах перед майбутнім, а серце на саму згадку палили біль і розпука, туга за рідними, за домом, за батьківщиною.

Мовчазно дивилися ми одна на одну, криючи в душі всі ті неспокійні думки. Сторожко ловили кожний підозрілий рух у коридорі, а очі крадькома поглядали тривожно на двері. Наближався полудень. Раптом ми почули скрип ключа в замку, і двері відкрилися. У камеру ввійшло кілька вартових з паперами в руках. Ми обмінялися поглядами: оце тепер станеться те, на що ми, боячися, чекали. Рука шукала руки найближчої подруги, і в дружньому потиску єдналися ми думками. Тим часом вартовий, розсортувавши папери, хрипким, безфарбним голосом читав прізвища: Волошин, Анна Боднар, Галина Столяр, Пеля Химко... Викликана зідхала, ніби найстрашніше вже було поза нею, не викликана тривожно ждала своєї черги. «Кого я іщитал, бистрей собірайсь с вєщамі», — закінчив таким же голосом вартовий. Куди? Допитливо дивилися наші очі на його лице, та дарма шукали в ньому відповіді, воно завжди однаково грізне, похмуре, відштовхуюче. Воно однаково відсилає людей на волю чи на смерть. Бо чи це йому зворушуватися, куди ми йдемо?

Ми не перші і не останні... Він не має того дару замислюватися над тим, що переживає інша людина, що вона думає. Він навіть не замислюється, чи і що він сам думає, він — бездушна машина.

Візита скінчилася, з гуркотом зачинилися двері. Припали ми до тих наших дівчат, яких доля щойно вирішилася. Ми не сумнівалися, що вони йдуть транспортом. Але чому тоді нас розлучають, чому не забирають усіх разом? Нашою мрією було ділити разом нашу спільну долю далі, бо єднали нас сильні вузли приязні спільно пережитих тюремних днів... Слідство, процес, камера смерти, помилування і, врешті, поворот до життя — камера засуджених. Спільно ми пройшли оці всі випробування, які створили з нас одну велику, душевно нерозривну цілість, однак проти такої долі, як сьогодні, ми були пасивні, бо що ж поміг би опір?

Зворушені до глибини, пакували свої клуночки дівчата. Ми помагали їм мовчки. Завелика хвилина, щоб ворушити її словами. Ми і так розуміли одна одну дуже добре, кинений погляд, сестрин поцілунок більше значить, ніж будь-які гарячі слова.

2

Скоро відкрилися знову двері. Ми думали, що вже прийшли по них. Тим часом вартовий знову розгорнув папір і знову почав читати прізвища: Винників Талька, далі викликав моє прізвище... «Собірайсь бистрєй с вєщамі».

Я душею зраділа, що не розлучають мене з Галиною, найближчою подругою. У поспіху складаємо свої клунки, і за кілька хвилин ми готові. Приходить найтяжча хвилина, хвилина прощання. Лишаються три наші дівчини: Дара, Марта і Людка. Підходимо до них. Стоять вони три на сінники, зворушені, мовчазні.

«Любо, Любо, ніколи мене не забудь», — закидає мені мала Дарка руки на шию і ніжно тулиться до мене. Вогкі її очі, так по-дитячому дивляться на мене, так по-дитячому просять.

«Любо, сестричко моя», — прощається зо мною Марта і кладе хрест на моїх грудях.

Підходжу до Людки. Та стискає мене міцно і без слова дивиться на мене своїми глибокими очима, як би хотіла цей погляд дати мені на дорогу. Стоїмо хвилину, притулившися одна до одної.

Від дверей будить нас грімкий голос вартового: «Ану, давайтє побистрєй!»

Закидаємо за спину наплечники, ще один погляд на дівчат — і ми вже коло дверей. Обертаємося ще раз на мить. Стоять вони на сіннику під стіною, мовчазні, непорушні. «Чубарики» вже тягнуть нас у коридор. Підносимо швидко руки і гукаємо: «Слава Україні!» — Дівчата відповідають, і ми зникаємо за залізними дверима.

Хоч тяжать наплечники на плечах, ми йдемо бадьоро і голосно лунають наші кроки по коридорах. Під камерами уздовж коридору, не зважаючи на грубу лайку і стусани «чубариків», вигукуємо прощальні слова, свої імена, говоримо друзям, що їдемо транспортом на чужину.

Ідемо сходами на поверх. Там камера наших хлопців. Конечно мусимо дати їм знати про наш транспорт. Чи і з ними розлучила нас доля? Найближча до дверей їхньої камери Талька, користуючися увагою «чубарика» до іншої крикливої подруги, прискочила і відчинила візитирку.

«Порожня», — прошепотіла вона розчаровано. Невже ж їх вивезли раніше, невже їх кудись перевели?

Приводять нас у камеру, де гамірно і глітно. Жінки, різні віком і суспільним станом, потворили малі гурти, стоять і одні шепочуть щось, інші сваряться за кращі місця під вікном, інші голосно над чимсь дискутують. Є й такі, що одинцем стоять у кутку, спершися на свій клунок, глибоко над чимсь замислившися. Одна знову намагається навести в камері порядок, замітає її великим драпаком, збиваючи куряву. Повітря в камері важке, полуднева спека ллється крізь заґратоване вікно, духота стинає віддих.

Ми втомлені враженнями і, як на перший раз, досить далекою для нас дорогою та й тягарем наплечників. Сідаємо на клунках під стіною. Не включаємося в середовище, воно для нас чуже. Ми всі жили дотепер життям своєї «вісімки». В очах майорить нам ще образ тих трьох дівчат, уста вже бадьоряться, мимоволі починають тюремну пісеньку:

«Поїдем в світ, далекий світ,/ на Сибір, на Алтай,/ О, місто Львів, городе снів/ прощай, прощай, прощай.»

«Сьогодні ми, а завтра ви,/ в нас доля всіх одна,/ Бо гірку чашу зла й терпінь/ ми вип'єм аж до дна».

«Прощайте ви, друзі мої,/ не поминайте злом,/ Згадайте лиш, як щиро ми/ ділились пенцаком».

«Та прийде час, минеться враз/ недоля і журба,/ Тоді всміхнуться знов до нас/ кохання і весна...»

За словами пісні летять наші думки... і кожній ввижається той далекий світ, холодний Сибір, гористий, кучерявий Алтай. Весна... кохання... Тут пісня уривається сумним акордом, серце стискає туга за весною, за коханим, рветься, бідне до життя. Чи судилося воно нам, молодим? Чи можна бодай ще мріяти про нього? І кожна потонула в своїх думках.

Знову в камері помітніший рух. То ввійшли вартові і читають прізвища, розподіляють за параграфами обвинувачення, забирають кудись частину жінок і нас з ними. Ідемо послушні, німі, за натовпом, не думаючи, куди і чого.

3

Приводять нас до лазні. Клунки наші і одяг ідуть до дезинфекції, а ми до лазні. Вона — приємна річ, але в нормальних обставинах. Бо в тюрмі буває так, що або пустять воду загарячу, що парить шкіру, або зовсім холодну. Під одним крантом стоїть по кілька осіб. Мило з твоїх сусідок спливає по тобі. Часом маєш таке щастя: щойно намилишся, як уже замкнуть воду, і ти хоч намилена в камеру йди або під водотягом холодною водою сполікуйся. Влітку це ще дурниця, але зимою такі експерименти досить прикрі.

Тюремним звичаєм кинулися ми оглядати стіни лазні, де повно різних невиразних, позатираних написів, імен, знаків. Шукали ми знайомого прізвища, умовленого знаку. У поспіху гострим нігтем чи зубцем гребеня креслили свої імена грядущим тим самим шляхом за нами.

Лазня скінчилася, і нас з мокрим, розпущеним волосям повели на невелике подвір'я. З одного боку під муром стояло кілька столів, за якими сиділи «чубарики». Нас умістили під муром навпроти. Хвірткою з другого подвір'я увійшов до нас вартовий і почав віддавати нам всякі речі, що відібрали нам на квиток при арешті. Очевидно, при першій найближчій ревізії вони були б нам знову відібрані. Я дістала в невеликому коверті кілька припинок до волосся і срібний медалик з ланцюжком, що був власністю моєї сестри. При нашому арешті вклали мої і сестрині речі до одного коверта, і тому сьогодні я дістала її медалик. Цим здобутком я дуже тішилася і почала придумувати, як я маю його заховати, щоб знову не відібрали.

Тим часом «чубарики» почали вже ревізію наших клунків. Чистеньку і гарно поскладану білизну і всі інші речі висипали на землю в порох і розглядали по одному, шукаючи заборонених речей. І летіли під мур горнятка, мисочки, ложки. Не одна супроводила їх тужним поглядом, бо це ж був дарунок від матері, пам'ятка з дому.

Після ревізії ми приступали по черзі до столика, і тут «чубарики» перевіряли генералії.

РОСІЙСЬКІ ХУЛІГАНИ БЕШКЕТУЮТЬ У ЛЬВОВІ

До Гельсінкі в Фінляндії доходять вістки про бешкети російської молоді у Львові та інших західноукраїнських містах. Балтіморський «Смолоскип» за тим джерелом повідомляє таке:

Групи російської молоді, між якими бувають сини високих службовців, нищать українські історичні пам'ятки, церкви, хрести та нападають на молодь, яка говорить українською мовою.

7 лютого 1970 року випускники 27-ої Львівської середньої школи влаштовували свою традиційну товариську вечірку. Почувши з вулиці українські пісні, російські хулігани ввійшли в залю та в супроводі російської лайки почали бити зібрану молодь. Частина молоді розбіглась, а організаторів вечірки, які ставали в обороні своїх товаришів, бандити побили і порізали ножами. Жертвами терору були Володимир Самійлюк, Михайло Кондурів, Сергій Ватин, Аркадій Рибак. Студента Львівського медичного інституту Григорія Косаченка вбили ножами. Похорон 14 лютого 1970 був маніфестацією українського студентства.

Стероризовані подібними випадками вчителі, які мали бути присутні в будинку вечірки, не прийшли на допомогу своїм учням; один з них навіть заборонив покликати швидку допомогу.

У Львові на весні цього року був напад на українських студентів Львівського лісотехнічного інституту у парку ім. Б. Хмельницького. Студенти Иосип Пудилик, Микола Чишинський і Василь Кирилик сиділи в парку і говорили українською мовою. На них напала ватага бандитів з антиукраїнськими вигуками.

На вимогу львівської суспільности і батьків побитих місцева міліція була примушена зробити розшуки за бандитами. Викрито російську ватагу, яка мала свою криївку, ножі, шнури, сітки та інші прилади, якими тортурувала свої жертви. До цієї найбільш аґресивної львівської ватаги, яку довгий час толерували органи КГБ і міліція, належали брати Жердеви, Мутних, Курій, Джебраїл, Зотін, Васільєв, Паршін, Ольховой, Кравец та інші, майже всі діти російських партійців та високих урядовців.

У липні відбувся над злочинцями суд, який дав легкі вироки.

Хоче подарувати око М. Даянові

Одноокий ізраїльський міністер оборони Моше Даян може одержати око від християнської селянки в Люксембурґу.

Газета «Люксембурґер Ворт» вмістила листа мешканки села Меттернах, яка заявляє, що вона радо пройде операцію, щоб подарувати око Даянові. Селянка каже, що в час її бідного дитинства вона зазнала багато прихильности від сусідів — жидів.

Вістку цю подала газета «Джерузалем пост» (2 листопада).

ПОВІДОМЛЕННЯ про богослуження мусять прийти до нас не пізніш як у понеділок, якщо вони призначені до найближчого числа газети.

СПЕЦІЯЛЬНІ ПОСИЛКИ НА СВЯТА В УКРАЇНУ
ВПОВНІ ЗАПЛАЧЕНІ ТОЙ, ЩО ЇХ ДІСТАЄ, НЕ ПЛАТИТЬ НІЧОГО
СВЯТОЧНА ПАЧКА
$35.50
4½ фунта білої муки, 2¼ фунта рижу, 2¼ фунта цукру, 1 фунт мармеляди, 1 фунт макарону, 1 табличка шоколяду, 1 торбинка овочевих цукерків, ¾ фунта салямі, 1 фунт мішаних овочів, 100 гр. кави в порошку, 2 торбинки порошку до печива, 2¼ фунта вівсяної муки, 2¼ фунта кукурудзяної муки.
10 ХУСТИН
46.30
5 вовняних хустин в великі або малі квіти, або турецькі взори, і 5 шовкових хустин в різних кольорах.
На пересилку летунською поштою треба додати $8.50.
НАЙБІЛЬШ ВАРТІСНИЙ ДАРУНОК, ЯКИЙ ВИ МОЖЕТЕ ВИСЛАТИ ВАШИМ РІДНИМ
ФУТРО ІЗ ШТУЧНОЇ ШКІРИ
Надзвичайно вартісний великий вибір — Мінк (гладкий або в паски), кримка, з ягняти, або барана.
Повна ціна лиш $99.00
СПЕЦІЯЛЬНА КОМБІНАЦІЯ — $116.00
3 ярди матеріялу на чоловічий зимовий плащ, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ, 3½ ярда матеріялу на чоловічий одяг 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночу зимову суконку — 100% вовна, 2 простирала (подвійна ширина), 2 пошивки, 6 турецьких рушників.
Багато інших спеціяльних посилок на Свята.
ДОМАГАЙТЕСЯ НАШИХ НОВИХ ДАРОВИХ КАТАЛОГІВ ЗІ СВІТЛИНАМИ
Замовляйте тепер замовляйте лише ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23 rd Street
New York, N.Y. 10010
Жадайте наших нових дарових катальогів зі світлинами

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (30)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Її віддано одну тільки хату й поставлено аж дві варти, свою з наємних, і московську. До Кочубеїхи не вільно було навідуватися нікому, не давали навіть підходити до огорожі.

* * *

Рятунок від царя не надходив.

Кочубеїсі ставало моторошно.

Невже ж післанці не доручили листів?

Один мусів дійти, бо не було б цілої тієї історії.

А може, Мазепа переловив їх доноси, може передатчики зрадили їх, і замість до царя, пішли з листами до Мазепи?

Жалувала, що не казала чоловікові, щоб їм дав більше грошей на дорогу і приобіцяв ще більшу винагороду, якщо добре сповнять своє діло.

Усього догадувалася Кочубеїха, тільки правди ні. Ніяк не могла подумати, щоб хитрий Мазепа і тим разом вимотався з тієї сітки, яку вона так пильно й уважно розснувала кругом нього, виставляючи на велику небезпеку Василя Леонтієвича і цілу родину.

Якщо гетьман перехитрив царя, — пропали вони!

ЩО ПОЧАТИ?

Чуйкевич, довідавшися про втечу свого тестя, перестрашився чимало.

Він знав про ненависть Любови Хведорівни до гетьмана, про її каверзи та про хворобливе змагання знищити ненависного старого хитруна.

Недавно від Згури довідався про донос. Посилав Мотрю до батьків, тайки сам бачився з Кочубеєм, благав, заклинав, по руках цілував тестя, щоб з гетьманом примирився — не помогло. Він, як хмара, ходив, аж Мотрі жаль було дивитися на нього.

Тоді вона, ніби якоюсь ближчою і сердечнішою зробилася для нього.

Недоля наближувала їх.

Та, хоч як приготований, зжахнувся Чуйкевич. Особливо жаль було йому Мотрі. Що з нею робити? Годі затаїти правду. А все ж таки хотілося відсунути від неї тую чашу горя, — хоч на час, хоч на кілька днів. Може, між тим налагодиться діло. Апостол близький до гетьмана чоловік. Обстане за своїм сватом, хоч свахи він також не любить. (Чимало було непорозумінь, як віддавав свою доньку за її сина). І Чуйкевича батько, і другі проситимуть. Гетьманові також не-на-руку ціла тая прикра історія.

Треба Мотрю вислати з Батурина, заки вона довідається про все. Мотря і так збиралася на прощу. Манастир в глухому куті і досить далеко від столиці, не скоро доходять туди такі вісти.

— Знаєш, Мотренько, — казав, — тобі треба їхати, поки погода, тепер весна, можуть пуститися дощі, повиливають ріки і тоді не пущу я тебе — їдь тепер!

Мотря згодилася, Чуйкевич сам доглянув повозу, навантажив палубу всілякими дарами для манастиря і відпровадив дружину малощо не на саме місце. Мала там перебути не менше двох тижнів, щоб в обителі святій відпочити від суєти мірської і від житейських турбот.

Чуйкевич, вернувшися в Батурин, довідався дальших подробиць про долю свого тестя і його спільника Іскри.

Сумніву не було, що гетьман хотів їх рятувати. Післанець від Апостола прибув до Кочубея скорше, ніж Трощинський і Кожухівський. Кочубей прочитавши лист Апостола, зараз таки вислав свого вірного слугу Завадовського до Іскри в Полтаву, щоб він приїздив у Диканьку. Тієї ночі, перед досвітом, приїхав Іскра. Зараз таки пустилися втікати. Як розвиднювалося, переїхали по містку, збудованім проти Диканьки через Ворсклу і прибули у село Гавронці. Тут вони мабуть відбули нараду, що їм дальше робити. Втікати на Запорожжя, Крим, чи куди там, значило б подавати в сумнів правдивість свого доносу. Цар сказав би те, що всякому прийшло б на гадку, а саме, — видно, совість у них нечиста, коли бояться стати перед царські очі. Треба, значиться, не затирати за собою слідів, а вести діло дальше, шукаючи дороги до самого царя.

Гнала їх туди охота поставити на свому.

Ахтирський царський полковник, Осіпов, був добрим знайомим Іскри і заговірники пустилися до нього. Застали його в Красному Куті, городі Ахтирського полку.

* * *

Почувши таке Чуйкевич дуже зажурився. Тесть зробив велику дурницю. Замісць сховатися на якийсь, може й не дуже довгий час і пересидіти бурю, чого, як видно, і гетьман також хотів, він віддав себе в руки москалів, покладаючися на свою високу ранґу, маєтки, сивий волос, значення, а може й на протекцію Осіпова.

Дивно, як ґенеральний суддя, знаючи москалів невіднині, може їм довіряти свою долю!

Чи забув, що робили царі з українськими гетьманами, попередниками Мазепи, чи не знає, що Осіпову хочеться виставити себе вірним царським слугою, а долею Кочубея і його приятеля Іскри він так само турбується, як торішнім снігом?

Погано зробив Кочубей! Тепер або Мазепа, що вони клеветники.

Одно, чи друге, цар поступить жорстоко і невблагано, не пощадить своєї жертви. У помсті він страшний, не чоловік, а звір.

Чуйкевич почув запах крови і це прикре почуття не опускало його.

Не хотів ані упадку гетьмана, ані кари на Кочубея. Уява малювала йому найжахливіші картини, ніде не міг знайти собі спокою.

В безсонні ночі гадкою звертався до Мотрі.

Як же вона змінилася! Це вже не та сама Мотря. Ні сліду колишніх примх, тієї дивної афектації, того демонізму, котрий доводив його до розпуки. Була спокійна, тиха, ніби рішена на те, щоб покірно прийняти присуд судьби і виповнити його. «Видно, так Бог хотів», — казала нераз. Ніколи не чув від неї докору, не нарікала на нікого, навіть на маму, не з перцем, а з серцем підходила до людей, ніби чекаючи чогось великого, супроти чого теперішнє її життя змаліє і втратить усяку вагу.

Чуйкевич не знає, чи Мотря полюбила його, але бачить, що зробилася для нього найвірнішою товаришкою і найщирішою повірницею його бажань і думок. Хоч не говорили багато, але чули, що одного бажають.

В очах свого влюбленого мужа зробилася ще кращою, ще більше достойною. Дивився на неї, як на образ. Світлиця, в якій перебував з нею, перетворювалася в святиню. Брехати, бажати чогось недоброго, або поганого було для нього святотатством.

За що ж доля має так важко карати тую гарну людину?

Усе добро, все придане, яке взяв за Мотрею і яке ще має дістати від Кочубеїв, віддав би без жалю, щоб тільки горе відвернути від неї.

І Чуйкевич молився не до ікон, а до того великого маєстату навіть уявити собі не міг, щоб Він не змилосердився над тою найкращою душею, яку создав, щоб відвернув грізне горе від Мотрі.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
З ФАБРИКИ ДО ВАС
ВЕЛИКІ ЗАОЩАДЖЕННЯ НА НОВИХ ВІКНАХ
СТАРЕ НОВЕ
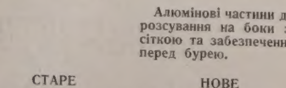
Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.
СТАРЕ НОВЕ
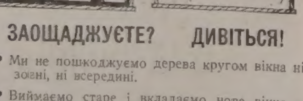
ЗАОЩАДЖУЄТЕ? ДИВІТЬСЯ!
Ми не пошкоджуємо дерева кругом вікна ні зогні, ні всередині.
Виймаємо старе і вкладаємо нове вікно у ваші теперішні рямки.
SUPREME WINDOWS LTD.
429-0833
9654 - 106A Ave.
Evening: 476-4594, 482-2511

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР ІВ. МАНИЛА

У Ст. Катеринсі, Онт., відбувся літературний вечір Івана Манила-Дніпряка.

Він виступатиме теж в інших містах Америки й Канади.

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal
Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4336 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

Британська Колюмбія включається в дію за патріярхію

За прикладом більших осередків Канади й Америки, українські парафіяльні і громадські організації Ванкуверу та інших міст Британської Колюмбії включилися до дії за патріярхію Української Католицької Церкви.

Стараннями вужчого ініціятивного комітету, у склад якого входили пп. С. Солтис, В. Климко, І. Харина, С. Петелицький і М. Татарнюк, на'язано контакт з парафіяльними і громадськими організаціями Ванкуверу, Річмонду, Ню Вестмінстеру, Волей, Чілівеку, Вернону й Вікторії та підготовлено організаційно-структуральні та програмово-ділові основи для скликання і проведення ширших сходин з цілію вибору провінційної Ради УГО (Українських громадських організацій) за патріярхію Української Католицької Церкви.

Провінційні загальні збори відбулися 18-ого жовтня в малій авдиторії Українського католицького центру у Ванкувері з участю 46 представників вищеназваних парафіяльних і громадських організацій. Збори відкрив голова тимчасового ініціятивного комітету п. В. Климко, привітавши теплими словами всіх приявних. Він інформував про ціль і програму зборів. Після цього попросив о. Б. Ганушевського виголосити доповідь на тему: «Історія змагань за українську патріярхію та її значення для українського народу на еміграції та рідних землях».

Доповідач, з властивою йому легкістю і ясністю, на підставі незаперечних історичних фактів та постанов останнього Вселенського Собору, показав слушність і правість домагань Української Католицької Церкви щодо патріярхії та помісности: «Ми, українські католики, — зазначив о. В. Ганушевський, — не хочемо творити якоїсь самостійної Церкви. Ми тільки хочемо мати ті самі права і ті самі привілеї, які ми мали колись і повинні мати як помісна Церква Вселенської Церкви та які мають інші помісні Церкви».

Після доповіді, яку слухачі прийняли з висловами високої оцінки, п. С. Солтис, як секретар ініціятивного комітету, прочитав протоколи відбутих сходин комітету та його листування з поодинокими парафіяльними та громадськими організаціями, що вислали своїх представників на сьогоднішні загальні збори.

Найважливішою точкою зборів було відчитання, пояснення та прийняття статуту Ради УГО і вибір президії та контрольної комісії Ради УГО.

У склад президії провінційної Ради увійшли: п. В. Климко — голова, о. Б. Ганушевський, п. Л. Ковальчук і п. С. Петелицький — заступники голови, п. І. Харина — діловий секретар, п. С. Солтис — протокольний секретар, п. М. Чуйко — скарбник, п. С. Касприк — фінансовий секретар, п. В. Андріяшин — імпрезовий референт і п. М. Татарнюк — пресово-інформаційний референт. Членами президії вибрано пп. М. Василишина, С. Швидкого і Н. Островерху; до контрольної комісії увійшли: п. А. Данилів, п. П. Гасай, п-і О. Гайдимовська, п. І. Станько і п. В. Лобай.

На почесних членів президії вибрано через аклямацію о. Б. Слободу ЧСВВ і суддю М. Бартмана, як дорадників у питаннях духово-релігійних та церковно-правних.

Кінцеву точку наради присвячено дискусії, в якій намічено деякі конкретні напрями праці президії, передусім у ділянці популяризації ідеї патріярхії та помісности Української Католицької Церкви. Водночас підкреслено потребу започаткувати в якнайкоротшому часі дію моральної і матеріяльної підтримки.

Беручи під увагу приявність на загальних зборах діяльних представників парафіяльних і громадських організацій майже з усіх важливіших осередків Британської Колюмбії, речевий підхід усіх дискутантів до порушуваних справ і готовість приступити негайно до конкретних діл, можна з певністю сказати, що провінційна президія УГО на терені Британської Колюмбії стоятиме на висоті свого завдання і покликання та віддано змагатиме до здійснення своїх статутово-організаційних цілей.

М. Т.

ІСТОРИК БОГДАН КАЗИМИРА, КОЛИШНІЙ ЕДМОНТОНЕЦЬ

ВИКЛАДАЄ В САСКАЧЕВАНСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Саскачеванський університет, осередок у Ріджайні, запросив цього академічного року д-ра Богдана Казимиру читати лекції з історії етнічних поселень у західній Канаді. Його курс, що звертає увагу на імміграцію з Центральної і Східної Европи, з особливим узглядненням української групи, призначений для студентів третього року. Д-р Казимира вводить слухачів у соціяльні й історичні досліди зразків поселення та культурно-етнічних пристосувань до канадських умовин. На цей курс записалося попереднього семестру понад 20 осіб. Вони у формі семінарійних дискусій розробляли історію та форми поселень різних етнічних груп.

Цей курс став тривалою частиною програми історичного факультету, і д-р Казимира його продовжує в осінньому семестрі. Крім науково-дослідної праці, наш земляк завідує теж відділом періодичних і серійних видань у місцевій університетській бібліотеці.

Б. Казимира відомий українській спільноті як історик і соціолог. Він дійсний член НТШ, член-співробітник УВАН, член УБНТ, член Канадської асоціяції бібліотекарів і Канадського товариства істориків. 1963 року Блаженніший Йосиф призначив його надзвичайним професором УКУ в Римі. Він також співробітник ЕУ(2) та АЕУ. Д-р Казимира є автором численних праць, зокрема з історії українського поселення в Канаді та історії Української Католицької Церкви. Він є також членом Єпархіяльної ради мирян Саскатунської єпархії.

Д-р Казимира здобув докторат філософії у Віденському університеті. Раніше він навчався у Львівському університеті та в Богословській Академії у Львові. В 1942-1944 роках був викладачем у згаданій Академії, а в 1949-50 році в духовній семінарії в Кулемборху. В Едмонтоні він видавав місячник «Католицька акція».

Закінчивши бібліотекарський курс в університеті ім. МекГіла, він працював як бібліотекар у міністерстві хліборобства в Оттаві (1956-59), потім був керівником бібліотеки й архівів у Саскачеванській корпорації електросилових станцій у Ріджайні (1959-67) та останнім часом почав працю викладача в Саскачеванському університеті.

Д-р Б. Казимира був завжди активним у суспільно-громадському житті. У місцевій громаді він був одним з передових членів управи відділу Комітету українців Канади та Українського клюбу професіоналістів. Він теж засновник і голова Пластової групи в Ріджайні. Українська громада нашого міста радіє новими осягами д-ра Казимири та бажає йому щиросердечно дальших успіхів у його плідній і творчій праці.

П. В.

Запрошують Ір. Павликовську до Мюнхену

ЖІНОЧА ОРГАНІЗАЦІЯ ВІДЗНАЧАЄ СВІЙ ЮВІЛЕЙ

Ірину Павликовську, що була одвічю зі засновниць і першою головою Об'єднання українських жінок (ОУЖ) у Німеччині, запросили до Мюнхену на ювілейне святкування тієї організації. Вона поїде туди 21 листопада.

Серед важких умовин повоєнних часів у Німеччині українське жіноцтво, що перебувало тоді в тій країні, здобулося на великий крок: відбуло свій перший з'їзд на еміграції 15 і 16-го грудня 1945 р. в Авгсбурзі і заснувало жіночу організацію: Об'єднання українських жінок у Німеччині.

Ця жіноча організація розвинулася скоро по всій Німеччині. Створено 72 відділи в таборах скитальців та в окремих скупченнях. ОУЖ, яка мала бл. 10,000 членів, була остоєю і піддержкою українського жіноцтва в роки скитальщини і при переселенні.

Колишні члени ОУЖ, поселилися у країнах Північної Америки і Австралії, є діяльними членами українських жіночих організацій тих країн.

ОУЖ в 1948 р. брало участь у першому повоєнному конгресі українського жіноцтва в Філядельфії і було співзасновником СФУЖО (Світової федерації українських жіночих організацій). З часу ОУЖ постійно співпрацює зі СФУЖО і бере участь у спільних діях жіноцтва.

В 1959 р. ОУЖ брало участь у другому конгресі СФУЖО, а в 1967 р. — в світовій сесії жіноцтва СКВУ. Від таборів скитальщини до світового конгресу в Ню Йорку — це гарний шлях, пройдений тією організацією.

Дія в справі переселення матерів з дітьми, дія спровадження сиріт, допомога школам і дитячим садкам з фонду «Мати й дитина» та багато іншого свідчить про велику громадську виробленість і єдність українського жіноцтва.

І на цю пору ОУЖ діє в Німеччині. Святкування 25-річного ювілею діяльности відбудується в Мюнхені 21 і 29 листопада. Тоді буде теж з'їзд відділів ОУЖ з усієї Німеччини. Промовцем на ювілейному зібранні буде Ір. Павликовська з Едмонтону.

Вісті з Едмонтону

«Вечірня година» — нова українська радіопередача

З французької радіовисильні Се-Аш-Еф-А 680 кц. в Едмонтоні оо. василіяни 3 листопада почали пересилати релігійну українську програму.

Радіоавдиція ця під назвою «Вечірня година» пересилається щовівтірка о 8.30 вечора.

З цієї самої французької радіовисильні вже восьмий рік о 9-ій годині вечора пересилає свої щоподілкові програми Централя Едмонтонської єпархії.

Безпосередньо по цій релігійній програмі є ще торговельна програма українською мовою.

Українці Едмонтону й околиць звикли до цих щоподілкових радіопересилань і залюбки їх слухають. А тепер мають змогу слухати українських радіопередач теж щовівтірка.

Радіопрограму „Вечірня година" веде о. Методій Ничка ЧСВВ, дуже добрий проповідник. Він добре відомий радіослухачам зі своїх частих виступів з доповідями в радіо в час релігійних радіопересилань Ц.У.К. Едмонтонської єпархії.

Судячи по першій радіопередачі, програма „Вечірня година" буде бігата і різнородна. Її ціль:

— підбадьорити старших, заохотити молодих, єднати родину;

— говорити про потреби людської душі;

— голосити славу Богові на небі, а на землі мир, що його основою є любов. Нести слово потіхи.

Перша передача «Вечірньої години» почалась Псалмом Бортнянського «Слава на небі Богу і на землі мир». Це, за словами керівника програми о. М. Нички, — гасло й мета оцих радіопересилань.

Участь у першій програмі брав також о. Роман Кравець ЧСВВ. Це добрий диктор. Він гарно сказав слово про Перший листопада, згадавши теж Божого слугу митрополита А. Шептицького.

Вміло, чемно, ненастирливо просив слухати «Вечірньої години» щовівтірка. Слухати, переказувати іншим, коментувати, писати листи, давати запити.

Прохав «прийняти цю нову радіопрограму з любов'ю, бо вона українська; з надією, що вона буде корисна, та з довір'ям, що служитиме українській Церкві й українському народові».

Гарна й добра була теж музика. Видно, що й пропагування нашої музичної культури є у програмі.

Хочеться вірити, що згодом „Вечірня година" матиме багато щирих слухачів в Едмонтоні та околицях і причиниться у великій мірі до зміцнення релігійно-моральних та національних почувань у наші тривожні часи.

Іван Шевчук

Організують виставку народних рушників

Музейний комітет єпархіяльної управи ЛУКЖ приготовляє виставку українських народних рушників. Виставка ця буде в едмонтонському УНДомі, 9620 - 109 авеню, в неділю 13 грудня.

Буде теж доповідь п-і Ірини Павликовської. По доповіді відбудеться чайне прийняття і розгра розісланих книжечок. Прибуток призначений на поширення музею ЛУКЖ.

Українські народні рушники є важливою й цікавою частиною українського народного мистецтва, ткацької вмілости народних майстрів і вишивальниць. Рушники мають теж окреме місце в українських народних обрядах.

На едмонтонській виставці будуть декоративні, обрядові та вжиткові рушники.

Виставка буде тривати від 2:30 до 8 год. вечора, щоб дати нагоду оглянути її якнайбільшому числу відвідувачів та шкільної молоді.

Організаторки виставки сподіваються, що вона викличе зацікавлення.

Слухайте радіопередач з Едмонтону

Централя Едмонтонської єпархії пересилає щоподілка о 9-ій годині вечора півгодинні програми з французької радіостанції в Едмонтоні.

16 листопада: 25-річчя Пласту в Едмонтоні (П. Саварин і виступи пластунів).

23 листопада: Український дім пенсіонерів в Едмонтоні (о. канцлер М. Сопуляк).

* * *

У вівторок, 16 листопада о 8:30 веч. з тієї радіостанції програма оо. василіян: «Жертви українського народу за церковну єдність» (о. М. Ничка).

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

* * *

Субота, 21 листопада:

о 6 год. веч. в УНДомі: бенкет і забава едмонтонського відділу ЛВУ з нагоди 20-річчя існування (промовець В Сагаш з Ріджайни).

Неділя, 22 листопада:

в УНДомі, 10920 - 96 вул.: осінній базар з чайком стараннями Марійської дружини пань при парафії св. Юрія. В програмі — доповідь п-и М. Фляк, виступ бандуристок СУМ, продаж вишивок і домашнього печива. Початок о год. 2.30 попол.

* * *

о 3 попол.: Офіційне відкриття Українського дому піонерів Пресв. Евхаристії, 11935 - 65 вул. з участю Владики Ніла та провінційного міністра Е. Гергарта.

* * *

Субота, 28 листопада:

о 8 год. веч. в УНДомі, 10920 - 96 вул.: родинна забава стараниям парафії св. Юрія. Початок о год. 8 веч.

Закоштуйте добрих часів при пиві "Олд Вієнна"

Канадське відстояне пиво, що найкраще смакує

ЗВАРЕНЕ ТАКИ ТУТ В АЛБЕРТІ

O'KEEFE BREWING COMPANY LIMITED

ПОЛЕГШЕННЯ РЕВМАТИЧНИХ ТА АРТРЕТИЧНИХ БОЛІВ ТА ПРОСТРІЛУ (ЛЯМБАГО)

Перестаньте терпіти. Беріть таблетки «Деляно» для скорого заспокоєння болів. Вони продаються вже 60 років. Таблетки «Деляно» помагають заспокоїти біль багатьом, що терплять на ті хвороби. Коробка із 100 таблетками $3.50. Пробна коробка з 16 таблетками 75 центів. Додайте 20 центів на поштову пересилку.

The DELANO Co Ltd.
Dept. 1070 - UV
417 St. Peter St.
Montreal 125, Quebec

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ♦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ♦ Видає Спілка «Українські вісті» ♦ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ♦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ♦ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

ДО ЛАСКАВОЇ УВАГИ КАНДИДАТАМ У ДЕПУТАТИ

СУВОРА-ПРЕСУВОРА ОЦІНКА З УКРАЇНИ

П'ятдесят років тому, у листопаді 1920 року, уряд УНРеспубліки опинився на чужині. Гай-гай... Починається друге п'ятдесятиріччя екзильного уряду. Що робити далі? Наш екзальний уряд робить вибори.

До УНРади (екзильного парляменту) входитимуть не тільки представники партій, а також вибрані депутати. І представників т.зв. громадського сектора буде в УНРаді більше, ніж представників політичних партій. Уже проголошено проект. Можуть бути внесені ще «поправки, зміни й доповнення», проте Державний центр, бажаючи більшої підтримки, трохи демократизується.

Вибраних депутатів ще в нас нема, але вже незабаром будуть кандидати в депутати. Що вони думають про теперішнє становище? Які пляни чи пропозиції висувають?

ДОКОРИ ЗВІДТИ. Одна заокеанська українка, що їздила в Україну на те, щоб відчути і зрозуміти «атмосферу», твердить, що в Україні найменш поважають наших еміґраційних політиків, себто тих, що найголосніше борються за кращу долю українського народу. В інтерв'ю, вміщеному у «Свободі» (22 жовтня), повторюються докори за докорами. Найбільше дістається політичним діячам.

«Найкраще українцям в Україні відомі наша розсвареність, внутрішня боротьба, політичні конфлікти, брак єдности, бо це часто підкреслює їхня офіційна преса. Українці, які ще цікавляться нашим життям, уважають, що цим ми себе просто компромітуємо. Це власне й є причиною помітного зацікавлення Світовим конгресом вільних українців, про який мені доводилося чути досить багато позитивного. Люди раді, що в нас дійшло до об'єднання громадських організацій. СКВУ вони вважають «єдиною не скомпромітованою ще установою», яка може мати загальноукраїнське значення».

Чого ж там хочуть від нас? «Люди, які хвилює національне питання, хотіли б, щоб ми, перш за все, приземлилися, почали реальніше думати; щоб ми навели порядок у своєму національному й політичному житті, а тоді вже бралися за роботу, яка, на їхню думку, лежить у нас облогом. Ця робота — це популяризація імени свого народу й України шляхом перекладів, видавання високоякісних українських публікацій, наукових праць, студій на різні теми, а серйозних суспільно-політичних студій зокрема. Це наші першочергові завдання, з якими ми, на їхню думку, дуже погано справляємося, не зважаючи на те, що в нас є всі передумови для виконання цих завдань».

Туристка запевняє, що «якщо там і наростає якийсь національний рух, то з еміґрацією він не має нічого спільного». Роблячи баланс політичної діяльности української еміґрації, туристка каже, що в Україні аж ніяк не захоплені нею: «Наша культурна, наукова й громадська праця має велике позитивне значення для України. Наша політична діяльність робить для української справи в Україні більше зла, ніж добра».

ДВА ПИТАННЯ. Чи наведена вище пресурова оцінка справді відповідає дійсності? «Така є дійсність, і, мені здається, що чим скорше ми відкриємо очі на неї, тим краще для нас усіх». Проте туристка додає, що вона не претендує на безпомилковість. Сувора оцінка «базується виключно на моїх власних спостереженнях. Я можу де в чому помилятися».

Де в чому, мабуть, є помилка, передусім у загальниковому характері наведеної критики. А все ж залишається ще друге питання: якщо критика якоюсь мірою слушна, то чи ніяк не можна усунути недостач? Трудно сподіватися відповіді від професійних політичних діячів. Ті вже все сказали і могли б хіба ще раз нам повторити. Також серед рядових членів української громади багато хто не вірить у можливість якоїсь зміни, мовляв, Богу дякувати, що є ще хтось, що робить щось, хоч, звісно, нічого зробити не може.

А все ж друге екзальне політичне п'ятдесятиріччя не в усьому мусить бути копією п'ятдесятиріччя першого. Сувору оцінку, яку туристка «Свободи» привезла з України, повинні взяти до уваги безпартійні чи партійні громадяни, які голосами виборців стануть членами УНРади. Кандидати у виборні депутати, поки підуть в екзальний політичний збір, повинні сказати виборцям, що вони хочуть робити і що сподіваються зробити протягом своєї каденції. Представники партій мають у нас привілей говорити тільки тоді, коли хочуть, і про те, що хочуть. Зрештою, до УНРади посилають їх не виборці, а їхня партія.

КАРДИНАЛ СЛІПИЙ У ВІДНІ

Як кардинал Йосиф Сліпий був у Відні, то різні люди подавали звідти вістки. Вістки про те, що цікавило того, хто писав, не кажучи, що цікавило кардинала.

Звідомлення українських дописувачів подавали імена майже всіх церковних та державних достойників, які вітали українського кардинала, а також імена всіх українських організаторів зустрічів та гостин на честь високого гостя. Ватиканський щоденник зацікавився науковим з'їздом середньовічної філософії. Кардинал Сліпий був на тому з'їзді і брав слово.

Американський репортер спитав українського гостя, чи він вернеться до СССР. Блаженніший Йосиф відповів, що має надію вернутися. Ця відповідь дійшла до вінніпезького православного «Вісника» пізно, зате викликала тим більше здивування.

У віденській заяві нашого первоієрарха нема нічого дивного. Так само, як у здивуванні «Вісника». І там, і тут — свій стиль.

УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ ДЛЯ БІБЛІОТЕКИ

Міська бібліотека в Данфирі, в Манітобі, одержала бл. 250 українських книжок та англійських про Україну.

Книжки вручив п. Василь Перепелюк. Він сам подарував деякі книжки та зібрав від установ та окремих людей.

ЧИ МОЖНА ЗАКОННО ВЕСТИ СПР З КОНГРЕГАЦІЮ?

МІЖ КОДЕКСОМ ДАВНІМ І НОВИМ

Коли появиться новий кодекс церковного права, то подані в ньому закони будуть обов'язувати. Це ясне. Але як бути до того часу, поки він появиться?

Досить часто, навіть від авторитетних людей, можна почути крайні погляди. Одні кажуть: II Ватиканський собор був, але кодексу немає; поки нема нового кодексу, треба вірно держатися соборного кодексу (кодексу Латинської Церкви і кодексу Східніх Церков). Інші, навпаки, запевняють, що II Ватиканський собор приніс стільки нового вина, що старий бурдюк дотеперішнього кодексу треба здати до музею. На цю пору обов'язують тільки постанови собору, а згодом і новий кодекс.

Обидва ці погляди засудив римський прелат Фіоренцо Роміта, підсекретар конгрегації справ духовенства, який мав головну доповідь у Неаполі на з'їзді церковного права і душпастирства. На його думку, помиляються і ті, що це бачать нічого, крім постанов собору, і ті, що не помічають обов'язуючого характеру деяких постанов собору. «Треба визнати, що ті документи (II Ватиканського собору) мають не тільки чисто доктринальне і програмове значення; в багатьох місцях подають вказівки, що вже обов'язують», сказав доповідач.

Котрі ж норми дотеперішнього кодексу відсунуло соборне законодавство?

У папському документі «М. П. де епіскопоум мунере» кажеться, що норми кодексу обов'язують далі, «хіба що II Ватиканський собор ясно їх скасував чи де в чому змінив». Це авторитетне роз'яснення Павла VI «таке широке, що легко можуть виникати сумніви, тим більше, що дотепер дано бл. 80 окремих розпоряджень у справі здійснення постанов II Ватиканського собору».

В історії Церкви більше разів відбувся перехід від одного законодавства до другого. Отже, теперішнє становище не є чимось небувалим.

Для критичного розуміння справи треба насамперед розуміти суть проблеми, а саме конституційних основ Церкви. Церква має конституційні основи з Божої установи. Ті основи незмінні. Церква має також конституційні норми, створені верховною владою залежно від історичних потреб Божого народу. З цього погляду, сказав Ф. Роміта, II Ватиканський собор можна назвати «конституантою» Церкви XX сторіччя. Таку назву можна прикласти і до попередніх вселенських соборів.

Далеко не всі рішення соборів можна назвати «конституційними». Багато з них просто визначали церковну дисципліну в даний час. Це треба сказати теж про ухвали II Ватиканського собору, найновішої «конституанти» Божого народу.

Верховною владою в Церкві є собор єпископів на чолі з папою, а також папа як голова того собору. В Католицькій Церкві нема місця для апеляції від рішення папи до собору, ані від рішення собору до папи.

«Однак можна припустити можливість, що якийсь орган, який згідно з теперішнім кодексом підходить під назву Апостольського престолу, зробив неконституційне рішення. Якщо б папа виразно («ін форма спеціфіка», не тільки загально) апробував рішення даної конгрегації, «тоді це рішення стає папським розпорядженням, від якого нема законної апеляції».

Розвиваючи далі думки про можливість неконституційного рішення котрогось з органів Апостольського престолу, доповідач пропонував створити верховний суд, який приймав би скарги за недодержання конституційних законів. На цю пору можлива апеляція від адміністративного рішення єпископів чи римських конгрегацій.

II Ватиканський собор, сказав Ф. Роміта, зробив рішення, які обов'язують усіх у совісті. Крім морального зобов'язання, вони вимагають теж юридичного зобов'язання в житті Церкви. Це стосується головних, програмових настанов, даних собором, а також дисциплінарних розпоряджень, оголошених після собору. Норми давнього кодексу, якщо вони не були скасовані чи змінені, обов'язують далі. Хто в совісті переконаний, що існуючі норми «суперечать духові й букві II Ватиканського собору, той, не ждучи нового кодексу, «має змогу звернутися до адміністрації Церкви, щоб суперечність усунути».

Про доповідь Роміти ватиканський щоденник умістив вичерпне звідомлення.

«Хроніка опору» В. Мороза англійською мовою

Балтиморське видавництво «Смолоскип» опублікувало англійський переклад «Хроніки опору». Авторство цього «захалявного» твору приписують Валентинові Морозові.

«Хроніку пору», написану українською мовою, перекладено теж російською мовою. Документ поширенений у СССР.

Про цей твір інформувала підпільна «Хроніка поточних подій». Історикові В. Морозові приписували раніш авторство одного з найкращих англійських творів про совєтські концтабори «Репортаж із заповідника Беріі». У «Хроніці опору» автор заторкує важливу й актуальну справу національного самозбереження та оборони перед русифікацією. «Високі культурні досягнення можливі лише за безперервности традицій. Нічого не втратити, накопичувати верству за верствою. Тільки так виростає власна органічна духовість».

Опір народу політиці денаціоналізації показано конкретно на прикладі змагання мешканців Космача на Гуцульщині зберегти культурно-історичну пам'ятку, якою в тому селі є старовина, у 18 столітті збудована, «Довбушева» церква. Довбушевою називають її тому, що церкву підтримав великою грошевою пожертвою гуцульський опришок Олекса Довбуш. За совєтських часів церкву перемінили на Довбушівський музей, де зберігаються національно-мистецькі цінності Гуцульщини. 1963 року Київська кінностудія поставила з музею-церкви старовинний іконостас та біля сотні інших старовинних мистецьких речей. Їх дотепер космачанам не повернули, а всі протести в справі залишились безуспішними. Директор музею Василь Баб'юк навіть опинився під закидом «українського націоналізму».

Наводячи інші приклади руйнації, автор «Хроніки опору» вказує на селян, які можуть бути прикладом для української інтелігенції, яка безвільно потурає «безмиствам» в Україні.

З «ЛИСА МИКИТИ»

Перша заповідь для бенкетових промовців: «Говоріть про ближнього свого — не забудь похвалити себе самого».

* * *

Місце найбільшого регіонального з'їзду: Йосафатова долина.

МОСКОВСЬКА ГАЗЕТА ПРОТИ ТОРОНТЕЦЬКОЇ

Напад, який не дивує нікого

М. де ВІЛЬЄР

МОСКВА — Совєтська преса сьогодні напала на „Торонто телеграм" як, між іншим, «на реакційну і вузькоглобу газету, а її кореспондентам закинула все — від наклепу до параної.

Стаття в «Комсомольській правді», підписана А. Ігоревим, була першою офіційною совєтською реакцією на закриття московського бюра газети „Торонто телеграм". Бюро припиняє свою роботу 9-го листопада.

Фінансові клопоти?

У статті говориться: «Фінансові справи канадської газети „Торонто телеграм" більше й більше погіршуються, не зважаючи на винахідливі хитрощі її власників. Головною причиною такого стану є постійна відмова редакторів визнати прогресивні зміни в світі, а також публікування статтей, які послідовно займають гранично реакційне становище до всіх проблем».

«Газета нискакує зі шкіри у службі американських монополій, незалежно від турбот, виявлених різними колами Канади про економічну, політичну та ідеологічну експансію США в Канаді».

«Героями газети є ізраїльські агресори, грецькі полковники та південноафриканські расисти».

«Газета повсякчасно пробує перевершити своїх конкурентів в антисовєтській пропаганді. Вона невпинно влаштовує провокативні кампанії. Вона друкує таких авторів, як колишній керівник поліції Б. Келлі, гідний товариш Едгара Гувера, керівника американської Еф-Бі-Ай. Вона також користується зрадниками і воєнними злочинцями — совєтськими громадянами, що втекли на кінці другої світової війни до Канади».

«Деякий час тому „Торонто телеграм" вирішила наслати постійного кореспондента до Москви. Це їй дозволили».

«Проте скоро стало показуватися, що редакційна рада, не хотіла познайомитися з совєтською дійсністю, а її ставлення була ненависть до совєтської землі».

«Її представник Пітер Вортінґтон прибув сюди як кореспондент. Він фахівець в антисовєтських темах».

«Арон Айфранк, який прибіхав після Вортінґтона, перевершив його і скоро мав виїхати — перед закінченням терміну призначення».

«Проте де Вільєр, що прибув після Айнфранка, очевидно, думав, що його головним завданням, було постачати наклепницьку інформацію про Совєтський Союз».

«Число передплатників газети „Торонто телеграм" меншає. І тепер, коли прийшов час, що вона не в стані більше утримувати кореспондента в Москві, газета подає необхідність за чесноту».

„Торонто телеграм" надрукувала одну статтю, заявляючи, що вона закриває московське бюро через неможливі умови праці. Одночасно вона надрукувала всілякі вигадки, позичені з дешевих шпигунських романів».

«Але „Торонто телеграм" — не єдина газета, що працює в Москві, де є понад 200 представників газет, агенцій радіо і телевізійних компаній багатьох країн. Вони тут працюють».

«Крім писання тенденційних статтей, де Вільєр, за менше як рік часу, їздив до Ленінграду, Петрозаводська, Іванова, Полтави, Києва, Львова та інших міст СССР. Йому також дали декілька інтерв'ю, і він у загальному мав нагоду працювати як кореспондент нормально. Чи відповідає це ставленню „Торонто телеграм"?»

«Ще й вищезгаданий Айнфранк був запрошений на допомогу, як „фахівець". Недавно в канадському телебаченні він заявив: „Усі чужі кореспонденти в Москві совєтські шпигуни, що перебувають під керівництвом совєтських органів безпеки" (КГБ — тгл)».

«Навіть досвідчені урядовці канадського телебачення були заскочені й описели Айнфранкові відкриття як параною».

«Чи ж дивно тоді, що „Торонто телеграм", перед лицем занепадаючих прибутків через її вперту поставу, пробує поправити свої справи антисовєтською боротьбою?»

Рутинна полеміка

На совєтську мірку, цей напад є чисто рутинною полемікою, яку треба розглядати як відгук на статтю, недавно вміщену на першій сторінці газети „Торонто телеграм", яку тут розглядали як крайнє антисовєтську.

Все, що не є просовєтське, тут розглядається як антисовєтське. Тому ніхто в Москві не був заскочений теперішнім нападом.

«Торонто телеграм» 29 жовтня переклав ТГЛ

З НОВИХ ВИДАНЬ

Професор Володимир Кубійович — визначний учений і громадський діяч

Володимир Кубійович. Мені 70. Париж-Мюнхен 1970, стор. 136. Ціна: 2 дол.

Хоч проф. д-р В. Кубійович, переобтяжений до краю виснажливою працею над «Енциклопедією українознавства» продовж останніх 20 років як її головний редактор та невтомний співавтор, вибивається геть з сил фізично, бож стукнула вже сімдесятка, проте добре склалось, що сам взявся, хоч не дуже радо, за написання книжечки п.з. «Мені 70». Вона складається з трьох частин: автобіографії, інформації про свою наукову працю і бібліографії. Добре сталося тому, бо автор безпретенсійно і скромно торкнувся в першій частині деяких фрагментів свого життя, які мали в пізнішому житті «більше значення».

Першу частину починає від пояснення, чому опинився в українському таборі. Він «родом з західньої Лемківщини, де він народився і записаний у метрикальних книгах лемківського села Матвієвої, але не має ні краплини лемківської крови». Його батько Михайло походив зі селянської родини з села Корнева на Покутті, став дрібним службовцем податкового уряду в Новому Санчі, де й одружився з Марією Добровольською, полькою, і з цього подружжя прийшов на світ 23 вересня 1900 р. хлопчик, якому дали ім'я Володимир. Хоч у Новому Санчі була нечисленна українська колонія, біля 200 осіб, але «з цим українським світом, як малий хлопчина, я не мав майже ніяких зв'язків», каже проф. Кубійович.

«Мене охристили в греко-католицькому обряді, і я став автоматично русином. Мати «симпатизувала українцям з любови до свого чоловіка й сина і з високого почуття людяности й справедливости: в українсько-польських сутичках була по українському боці». Таким легкорозповідним стилем написана вся книжечка. Хто почнає читати, не може вже перервати, не дочитавши аж до кінця. Вона, до речі, може і повинна бути прекрасною лектурою для молоді, що живе серед чужого моря, серед якого теж автор виростав і вчився з єдиною метою «якнайшвидше студії закінчити, швидко і добре, а згодом буде видно, як я зможу працювати для України».

Перед читачем пересуваються, мов на фільмі, прецікаві епізоди, що мали рішальський вплив на формування національної свідомости автора з часів його навчання в народній школі і пізніше в гімназії в Новім Санчі, а від 1919 до 1923 р. в університеті в Кракові.

Д-р Кубійович був доцентом того ж університету, але варшавський міністер освіти заборонив йому викладати тільки тому, що він, як географ України, працював „об'єктивно над українською проблематикою".

Епізоди пізнішої праці в єдиній українській легальній установі в генеральній губернії, в Українському Центральному Комітеті, в роках війни 1939 - 1945, теж незвичайно цікаві. Саме й тому, безпосередньо по війні, дехто зі своїх почав нагінку на проф. Кубійовича. Його арештувала американська поліція. «Мене виправдали чужинці, і автоматично я був виправданий деякими українськими колами, а деякими з конечности толерований. Не один із знайомих з давніх часів, хто досі старався не бачити мене, тепер мені сердечно стискав руку. Ректорат УВУ, який після мого арешту зголосив до уряду праці, що я не працюю в УВУ (все для добра УВУ!), пригорнув мене з відкритими руками".

Історик воєнних років знайде в книжці Кубійовича багато важливих вісток. Кубійович їздив до Берліну протестувати проти німецьких репресій. «Не забуду слів ген. Мюллера: Чи знаєте, хто я є? Я — шеф гестапо на цілий світ!»

«Мій меморіял до Франка і Мюллера попав до рук альянтів і був одним з актів обвинувачення у 1946 році на нюрнберзькому процесі, а також у деяких дальших процесах».

Проф. Кубійовичеві пропонували посаду в одному з німецьких університетів. Він міг стати також головою ВО УНРади. Ні наукова праця в чужих, ні політичний гонор у своїх не привабили Кубійовича. Він узявся до «Енциклопедії українознавства», яка «висмоктує мій час, сили й енергію».

М. Х.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

WHO IS LARRY MESSIER

MESSIER Is married, the father of three Children
MESSIER Is a successful businessman.
MESSIER Is a Trustee of the Edmonton Separate School Board.
MESSIER Is on the City of Edmonton Parks and Recreation Advisory Board.
MESSIER Is a member of the Edmonton Chamber of Commerce.
MESSIER Is the immediate Past President of the St. Rose Home & School Ass'n.
MESSIER Is a member of the Canadian Progress Club (Uncles-at-Large).

ELECT

MESSIER Larry
BUSINESSMAN

AN ALDERMAN FOR ALL THE PEOPLE

ДВАДЦЯТЬ ТРЕТЯ НЕДІЛЯ

22 листопада

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 220

Брати, Бог, який багатий на милосердя, задля превеликої своєї любови, котрою нас полюбив, і нас, коли ми були мертвими через гріхи, оживив з Христом, котрого ласкою ви спасені, і воскресив з Ним і разом посадив у небі в Христі Ісусі, щоб показати в грядучих віках безмірне багатство своєї ласки в добротливості для нас у Христі Ісусі.

Бо ви спасені ласкою через віру, і це не з вас, бо це дар Божий. Не з діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми його сотворіння, сотворені у Христі Ісусі на добрі діла, котрі Бог наперед приготовив, щоб ми в них ходили.

СВ. ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ: зач. 38

У той час прийшли у Гадаринську землю, що лежить напроти Галилеї.

Коли ж Ісус вийшов на берег, заступив йому дорогу якийсь чоловік з міста, що з давнього часу мав бісів, і одежі не вдягав, і в хаті не перебував, а в гробовищах. Побачивши ж Ісуса, закличав і припав до нього й сильним голосом закликав: „Що тобі до мене, Ісусе, сину Бога Вишнього, не муч мене". Бо звелів був нечистому духові вийти з того чоловіка; з давнього бо часу хватав його, — і в'язали його ланцюгами й оковами, і стерегли його, та він розривав пустині.

Запитав же його Ісус, кажучи: „Як тобі на ім'я?" Він сказав: „Легіон" — бо багато бісів ввійшло в нього.

А було там велике стадо свиней, що паслися на горі; і благали його, щоб дозволив їм увійти в них. І дозволив їм.

Біси, вийшовши з чоловіка, увійшли в свиней. І кинулось стадо з кручі в озеро й потонуло.

А пастухи, побачивши, що сталося, повтікали й розповідали в місті й по селах. І повиходили подивитись, що сталося. І прийшовши до Ісуса, знайшли чоловіка, що з нього вийшли біси, одягненого і при умі, як сидів при ногах Ісусових, — і полякалися. А ті, що бачили, розказали їм, як біснуватий одужав.

І ввесь город Гадаринської землі благав Його, щоб відійшов від них, бо жах великий огорнув їх. Тож Він, увійшовши в човен, вернувся.

А той чоловік, що з нього вийшли біси, благав Його, щоб бути при Ньому. Але Ісус відослав його, кажучи: „Вернися до свого дому й розкажи, що вчинив тобі Господь".

І він пішов і по всьому місті оповідав, що вчинив йому Ісус.

ПОМЕРЛИ

о. Теодор БОГАТЮК

У Філядельфії 7 листопада поховали о. Теодора Богатюка, який помер 31 жовтня в Юріці, в Каліфорнії, на 78 році життя.

До війни душпастирював у Львівській єпархії, потім у Пряшівській.

ігуменя МАРТА

У Львові 7 жовтня вмерла ігуменя василіянок Марта-Наталія Юрчук. Похована на Янівському цвинтарі. На похороні, повідомляють зі Львова, було багато людей.

Наталія ДОРОШЕНКО

Наталія Дорошенко, вдова по історику Дмитрі Дорошенко, померла в Мюнхені 16 жовтня.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

НА ПРОДАЖ

РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напигарні різдвяні шіть до «УВістей» (**UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alta.**), по картки:

► 10 українських карток — $1.25

► 14 українських карток — $1.25

► 21 англійських карток — $1.25

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.

Закресліть зверху, **котрих** карток бажаєте і вишліть нам:

NAME ....

ADDRESS ....

....

МОЛИТВА ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«ДАЙ МЕНІ МУДРІСТЬ ЩИРОГО І ПРОСТОГО НАМІРУ»

о. Микола ДЯДЬО

Життя людини дуже складне. Ми живемо теперішністю, але часто думками вертаємося в минуле, а також плянуємо майбутнє. Не маємо контролі над минулим. Воно або дає нам свідомість, що ми зробили правильно і з цього є в нас почуття вдоволення, щастя, або минуле було таке, що ми донині соромимося, як не перед людьми, то перед Богом і самими собою і відчуваємо прикрість за наші давні думки, слова чи вчинки. Щоб минуле нас не мучило і не доводило до розпуки (бо й це буває), Ісус Христос установив св. Тайну покаяння. Покутою, надолушенням і зміною життя, ми можемо направити зло і відносини між нами і Богом. Таким способом совість одержує мир.

Ми маємо, до певної міри, контролю над нашим теперішнім. Але лише до певної міри. Бувають обставини ,що обмежують наші слова і вчинки. Ми відповідальні лише за те, що є під нашою контролею.

Та ми живемо і майбутнім. Якщо ще не живемо справді, бо майбутнє то те, що його ще немає, а щойно прийде, то, певно, плянуємо майбутнє. Мабуть, немає людини, що не робила б плянів на майбутнє чи думала про це. І саме тут нам треба окремої мудрости, Божої мудрости, як плянувати і який мати намір у наших плянах щодо майбутніх діл, потрохи і слів. Щодо майбутніх думок, то ані їх не можемо плянувати ані мати щодо них якийсь намір, крім загального: щоб були добрі.

А як з теперішністю? На жаль, теперішність для нас, людей — то лише один момент. Те, що буде після того моменту, то вже майбутнє, яке до нас не належить, але про яке, за засадою «живий живе гамає», ми можемо і повинні плянувати.

РОЛЯ НАМІРУ

Намір грає першорядну ролю в наших словах і вчинках. Намір надає напрям і закраску нашим словам і вчинкам. Людина — єдина на землі істота, що є свобідною не лише у своїх учинках, а також у своїх плянах і намірах. Людина — єдина істота, що взагалі може робити будь-які пляни і мати намір! Намір впливає на моральну вартість наших діл, слів і навіть думок.

Брак наміру не раз виправдує людей у відповідальності за слова чи вчинки, що їх Господь чи люди вважають морально недосконалими або й лихими. Ми відповідальні лише за вчинки свідомі. Якщо в нас був добрий намір, то за такі вчинки, ждe нас нагорода. А діло вчинене з лихим наміром, хоч би і здавалося добрим, також лихе.

Тому в усіх обставинах ми повинні мати добрі наміри, щоб не тратити нагоди заслуговувати на небо. Ось чому у молитві за Божу мудрість слуга Божий Андрій молився: *«І дай мені мудрість щирого і простого наміру»*.

Коли кажемо, що ми завжди повинні мати добрий намір, то розуміємо, що в наших думках, словах і вчинках ми повинні узглядновати Бога і Його волю. Господь створив небо і землю для людини, для мене, для тебе. Господь дав нам ангела на опікуна: що більше, Господь сам служить і помагає людині в кожній хвилині життя. Тому ми повинні зважати на Його волю. Хто живе так, як Господь хоче, той колись буде з Богом жити щасливо навіки.

За добродійства, дані Богом, ми повинні жити по Його волі кожний день, кожну годину дня й ночі. Ми повинні виявляти Йому цілковитий послух, пошану і прославу. Богові завдячуємо кожний віддих, кожну хвилину нашого життя. Все, не лише дещо, все в нашому житті дане нам з відповідним Божим наміром. Кожна сооба, кожна річ має так чи інакше помогти нам прославити Бога і осягнути небо. Тому не лише в наших вчинках, а також у наших плянах мусимо відсунути всяку особу і всяку річ, що віддаляє нас від Бога. У світі є багато осіб, а ще більше речей, що відтягають і відвертають нас від Бога.

Божий слуга Андрій сам просив і нас учив просити мудрости щирого і простого наміру. Ми люди, і наші наміри людські. Вони часто зроблені під впливом почувань, настроїв, звички. Щоб не зайти у безвихідне становище з нашими намірами, ми повинні здатися на Божі пляни щодо нас. Хто поступає інакше, той у небезпеці. Що Господь Бог робить чи наміряє для нас, те, певно, найліпше для нас.

Бог знає все. Він знає і про всі наші потреби. І хоч би часом післав на нас свій допуст, ми повинні згодитися з Його пляном і наміром супроти нас, бо за якийсь час Він виведе нас з пригноблення, сумнівів і збентеження до світла і спокою.

ЗА БОЖОЮ ВОЛЕЮ

Наш щирий і простий намір у всіх наших словах і вчинках повинен все містити згоду з Божими плянами і Його волею. Чи життя буде солодке чи гірке, веселе чи сумне, ми повинні старатися узгіднити наші наміри з Божими. А щоб вміти це зробити, треба в Бога просити мудрости щирого і простого наміру.

І «хоч посміховищем ближнього зробився я, що взиваю до Бога, то все таки звертається моє серце до Тебе" (Іов 12,4). Автор Псалма писав про себе: «Очі мої завжди до Господа, він бо звільнить від сіті мої ноги» (Пс. 24,15).

З таким переконанням повинні жити й ми. Кожного й кожну з нас Бог створив на те, щоб ми Його пізнали, полюбили і Йому служили, як нашому Сотворителеві, Добродієві й Небесному Отцеві. Ми повинні прославляти Бога свідомо з повним і щирим наміром не лише в неділю, але від ранку до вечора кожного дня і від вечора до ранку, кожної ночі. Ми повинні прославляти Його у всіх наших думках, словах, учинках, у наших радощах і смутках, у наших успіхах і невдачах.

Як соняшник повертається за сонцем, так усе наше життя повинно все бути звернене до Бога, щоб у всьому шукати Його, і то «упродовж цілого життя» (Божий слуга Андрій), бо інакше життя буде втратою, а не зиском.

«Розважте добре путі ваші! Ви сіяли багато, але зібрали мало; їсте, але не до наситу, п'єте, та не впиваєтеся, вдягаєтеся, та вам не тепло, і заробітчанин заробляє в гаманець діравий» (Аггей I,5-6). Чому ж так? А «тому, що Мій дім лежить у руїнах, а ви хапаєтеся кожен до свого дому» (I, 9) І саме тому, що люди думають лише про себе, то «небо затримало росу над вами, й земля затримала врожай свій. Я поклав посуху на землю, й на гори, на хліб, на молоде вино, на олію й на все, що земля родить, на людину й на скотину, й на всяку працю рук» (Аггей I:10-11).

«НА ТВОЄ СЛОВО»

Одного разу апостоли були всю ніч на риболовлі, але не зловили нічого. Над ранком побачили Ісуса, що стояв на березі і казав їм закинути сіті по правім боці човна. Хоч не вдалася їм вночі риболовля, «на твоє слово закину сіті», сказали (Лк. 5,5). А вислід? «Піймали велику силу риби; і їхні сіті почали рватися» (Лк. 5,6).

«На Твоє слово...» Щоб показати довір'я, щоб своїм послухом подобатися Ісусові, закинули сіті і за це були нагороджені. Так і з нами. Якщо ми в нашій праці не узглянимо Бога, не маємо наміру нашими думками, словами і вчинками подобатися Йому, то ми нічого не зискаємо для вічности.

З наміром подобатися Богові жили святі Божі угодники, з наміром подобатися Богові жив і про це просив Божий слуга Андрій. Життя святих не все завжди було величним і славним в очах людей, але в Божих очах було цінне, бо вони все робили з наміром прославити Бога і Йому подобатися.

22 листопада — свята Місія в Голдені

У церкві Сшестя Святого Духа в Голдені, Алта, в неділю 22 листопада о 8-ій годині починається св. Місія під проводом Всеч. о. Дмитра Гната.

Духовні науки будуть щовечора о 7-ій годині. Закінчення — в неділю 29 листопада о 10-ій годині ранку: св. Літургія, повний відпуст і роздача пам'яткових образців.

Парох о. Ол. Захаріясевич щиро запрошує на св. місію вірних околиці.

Богослуження: листопад

Гр.Юл.Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
15	2 Н 22 по Сош. Акиндина	26 по Сош. Гурія
16	3 П Акепсими мч.	† Матея ап.
17	4 В Иоакінія Вел. преп.	Григорія Н. св.
18	5 С Галактіона мч.	Платона і Романа мч.
19	6 Ч Павла св.	Авдія прор.
20	7 П 33 мч. у Мелетині	Григорія Декаполіт. пр.
21	**8 С Собор Арх. Михаїла**	**Введення в храм Пр. Д.**

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
21. — Гей Скул 10
22. — Кстуан 10; Ройс 3
29. — Гренд Прері 10; Гай Прері 2

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
15. — Єншав год. 10 р.
21. — Глендон год. 10 р.
22. — Боннивил год. 10 р.
29. — Ст. Павль год. 10 р.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
15. — св. Параскевії (храм)
21. св. Михаїла — Радвей
22. — Смокі Лейк
29. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
15. — Чергил год. 10
22. — Менлі год. 10
29. — Рочфорт Бридж год. 10

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
21. Св. Архистратига Михаїла — Восток св. Михаїла-храм Всен год. 9:30; Сл. Б. 10:30
22. — Делф 10:30

Едмонтонська церква
Пресв. Євхаристії, ріг 65 вул. — 120 авеню, тел. 477-8228, душпастирі: о. Я. Федуник і о. д-р М. Сопуляк
У неділю: 8.30 ранку — читана Служба Божа, 10.00 — співана Сл. Божа, 12.00 опівдні — чит. Сл. Божа.
У свята на тижні: 8.00 ранку — чит. Сл. Б.; 7.30 веч. — чит Сл. Божа.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
15. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
22. — Голден год. 10.30 співана
Від 22 до 29 листопада св. Місія під проводом о. Д. Гната у Голдені — Сшестя Святого Духа. Початок 22 листопада в неділю о год. 8 веч.; щодня наука о год. 8 веч.; у неділю закінчення св. Місії на св. Літургії о год. 10 ранку, одержання повного відпусту, роздача пам'яткових образків і обід у Комюніті Гал.
29. — Голден год. 10 спів. (закінчення місії)

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
15. — Ярослав Всен. год. 10; Сл. Б. год. 10.30
21. Введення у храм — Стар Всен. Утр. год. 9.30, Сл. Б. год. 10.30
22. — Скаро год. 10 Утр.; год. 10.30 Сл. Б.
29. — Лішур год. 10 Всен.; год. 10.30 Сл. Б.

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
15. — Річмонд Парк 10; Ню Пайн Крік 12.30
21. — Росінгтон 10 (празник)
22. — Атабаска 9; Бойл 11.30
29. — Проспеpіті 9.30; Фрейвс 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
15. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
21. Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
22. — Ту Гилс год. 9; Нова Київ год. 10.30
29. — Ту Гилс год. 10

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
15. — Файделиті 10.30
22. — Ллойдминстер 10.30
29. — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30

о. М. Мартинюв
12204 - 113 Ave., Edmonton
15. — Равнд Гіл 9.00; Кемровз 11.00
22. — Гей Лейкс 9.00; Равнд Гіл 11.00
29. — Кемровз 9.00; Равнд Гіл 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
15. — Редвотер год. 9; Вог 10.30
21. Введ. Пр. Д. — Редвотер год. 9.00
22. — Редвотер год. 10.30
29. — Редвотер год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
15. — Спедден
21. Арх. Михаїла — Вильна (річний базар)
22. — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
15. — Іннісфрі-місто (празник) 10.30
21. — Менвіл 10.30
22. — Іннісфрі XI ренч 10.30
29. — Іннісфрі X ренч 10.30

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
15. — Дервент 10.30
21. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
15. — Норт Батлфорд
21. св. Михаїла — Витків
22. — Медовлейк
29. — Норт Батлфорд, год. 2.30 попол. в Редізон

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
15. — Пітерсон
21. св. арх. Михаїла — Вонда
22. — Сматс
29. — Гаврилюки
Всюди 10.30 ранку

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
15. — Леніген 9; Бруно 11; Кадворт 4 попол.
21. — Кадворт 9; Бруно-місто 11
22. — Гамболдт 9; Дана 11; Кадворт 4 попол.
29. — Бруно 9; Кадворт 11; Гамболдт 4 попол.

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
15. — Алвена-фарми
21. Собор Арх. Михаїла — Алвена-місто (храм)
22. — Ланівці
29. — Алвена-фарми

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
15. — Вакав 10; Борщів 11
21. арх. Михаїла — Сокаль 10.30
22. — Вакав 10
29. — Вакав 10; Сокаль 11.30 рано

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Вікторія
15. — Шемайнус 3 попол.; Порт Алберні 10 р.
22. — Вікторія 10 р.
29. — Вікторія 10 р.

Знайшов метрику Ю. Яновського

Церковна метрика письменника Юрія Яновського, яку розшукав київський журналіст Сергій Плачинда, свідчить, що Яновський народився в селі Маєровому Компаніївського району Кіровоградської області. Хресне ім'я майбутнього письменника було Григорій. Юрком звали його вдома.

В енциклопедіях та інших довідниках подаються фальшиві відомості про місце народження Яновського і про фах його батька.

«Зроду-віку ми — селяни, хлібороби. Що то вже за орач та косар був мій покійний чоловік Іван», сказала Плачинді мати Яновського Марія.

Яновський народився 1920 р. Помер 1954 р.

Я. Рудницький в Европі

Мовознавець Ярослав Рудницький, професор Манітобського університету, виїхав до Европи. Він вестиме наукову працю в бібліотеках.

До Канади вернеться влітку 1971 року.

Нова книжка

Уже вийшла англійською мовою перша велика історія українців Канади. Книжка д-р М. Марунчака, що має 732 сторінки і багато світлин, є синтезою попередніх праць того автора.

Ціна: 20 долярів (у твердій оправі). Замовляти: Historical Publications, 116 Noble Ave., Winnipeg 5, Man.

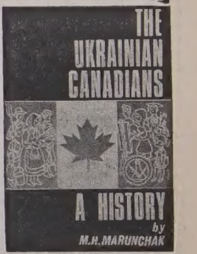

✝

У великому смутку повідомляємо українське громадянство, що 24-го жовтня по довгій і тяжкій недузі, на 86 році життя, спочив у Бозі полковник Українського Війська

бл. п. Тимофій ШКАРУПА,

колишній командир, окремого куреня 3-ої Залізної дивізії. Похований у Бавндбруку, ЗСА. Вічна йому пам'ять!

П. Федоренко і Г. Турко, товариші зброї

✝

В сороковий день смерти

бл. п. Івана ДОРОТИ,

нашого найдорожчого і незабутнього мужа, батька, тестя і дідуся, кол. директора Повітового союзу кооператив у Жовкві, який помер 9 жовтня ц.р. у Гарфільді, Н. Дж., ЗДА, будуть відслужені заупокійні святі Літургії в вівторок, 17 листопада в катедральному храмі св. Йосафата в Едмонтоні, в церкві св. Василія в Ріджайні, в церкві св. Юрія в Ню Йорку і в каплиці в Батлері. Приятелів і знайомих прохаємо згадки в молитвах за покійного.

В Едмонтонській катедральній церкві св. Йосафата Служба Божа буде в год. 8:30.

У глибокому смутку

Родина Доротів і Казимирів

Коперник, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА ШКОЛЬНОГО

В неділю, 17 жовтня, вранці розійшлася чутка, що навіки перестало битися серце одного із примірних, працьовитих, діяльних наділених вродженими здібностями парафіянина бл. п. Івана Школьного.

Родичі покійного приїхали із України зі Звиняча, чортківського повіту і поселились зразу в околиці Коперник, починаючи класти перші кроки свойого існування на новій, прибраній батьківщині.

Покійний Іван прийшов на світ 25 лютого 1910 р. на тім же самім місці, де жили його батьки. На четвертому році життя покійного Івана осиротила його мама і він, майже сиротою, виховується при доброму свойому батькові. Батько його одружується вдруге. Вже з малих літ Іван виявляє свої природні здібності, а батько його бачучи те, замолоду впроваджує його поволі в народну працю, де син навчає представлень, різних концертів та виголошує різні відчити й доповіді.

бл. п. Іван Школьний

1948 р. покійний Іван вибирає собі подругу Ольгу Островську й поселюється таки біля своїх батьків, займаючись фармаркою, але не перестає брати участи у народньому і церковному житті. У подружому житті Бог поблагословив їх двома синами: Лері літ 19, який тепер є на другому році „електронікс" в Едмонтоні, і Глена, який ходить до 11 кляси середньої школи у Голден. Через цілий час так його батьки, як і він сам з родиною були діяльними членами у Коперник.

Коли зимою 1953 р. згоріла церква в Коперник, дбайливі парафіяни тої парафії слідуючого року 1954 з весною виявляють довір'я до бл. п. Івана, вибирають його на голову комітету будови нової церкви. І від тої хвилини Іван починає працю над будовою церкви. Планів на церкву не було, покійний Іван багато їздив, приглядався різним церквам в околиці і начеркнув план церкви самий, щоби заощадити прибл. $1,000.-00. Крім того він виготовляє плани різних частин церкви.

За вмілим зарядженням покійного Івана і при співпраці і жертвенності цілої церковної громади почали будувати церкву. Будову вповні закінчено 1962 р.

Покійний Іван радів цілою душею разом із цілою церковною громадою Коперник, коли то 6 липня 1969 р. завітав до Коперник наш Владика і довершив посвячення Божого храму. Того дня покійний в часі прийняття на обіді сказав промову, зв'язану з торжеством посвячення парафіяльної церкви.

Похоронні відправи почались у вівторок, 20 жовтня в каплиці Парк Меморіял в Едмонтоні де о. Ол. Захарієсевич і о. В. Тарнавський відслужили панахиду, а о. Тарнавський сказав проповідь. Слідуючого дня оба згадані отці відслужили заупокійну св. Літургію у церкві св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні. Пращальну проповідь виголосив парох о. Ол. Захарієсевич. Тлінні останки покійного похоронено на українському цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні.

Покійний полишив у великому смутку й горю дружину Ольгу і двох синів, двох братів — Иосифа у Вайкінг і Дмитра в Едмонтоні, дві сестри — Анну, зам. за Теодором Левицьким в Кемровз, і Наталію зам. за Олексієм Фариною в Едмонтоні.

По похороні під церквою св. Юрія Побідоносця був поминальний обід для учасників похорону, в часі якого на заклик о. В. Тарнавського парафіянин Коперник п. Г. Панас перепровадив збірку на „Українські вісті", яка дала суму $31.20. Щиро дякуємо усім жертводавцям, а душу бл. п. Івана Школьного хай Бог нагородить небесним царством.

Цією дорогою складаю щиру подяку Всеч. Отцям за відслуження похорону, за користування церквою св. Юрія, похоронному заведенню Парк Меморіял за солідну обслугу в часі похорону, дякові церкви св. Юрія, п. І. Стечинському за спів, та усім, які віддали послідну прислугу мойому чоловікові і батькові, усім паням церкви св. Юрія в Едмонтоні за приготування поминального обіду, нехай усім Бог нагородить сторицею.

Дружина Ольга, Лері і Глен — сини

Український Пласт у світі

(на основі матеріялів)

о. В Тарнавський — пл. сен.

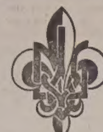

З приводу 25-річчя відновлення праці Українського Пласту по другій світовій війні, а зокрема з приводу діяльности Пластової станиці на терені Едмонтону, появились в кількох останніх числах "УВістей" статті пластунів сенійорів, що з'ясували це питання з різних сторін: "Пласт у Канаді" (пл. сен. М. Хом'як), "25 років праці Пласту в Едмонтоні" (пл. сен. В. Кунда) та "Едмонтонські пластуни на службі української спільноти" (пл. сен. П. Саварин). Годиться з'ясувати ще одне питання, що заокруглило б в якійсь мірі погляд на справді заслужену для українського народу виховну молодечу організацію, якою є Пласт.

Назва цеї статті провадить нас на сліди непорушеного в дотеперішніх статтях питання.

Пласт — це всенаціонального характеру організація української молоді та тих, що, виросши в рядах Пласту вже стали громадянами, але не залишили пластового уладу, який для кожного став не тільки ждерелом надхнінь у споминах про юні дні, але й кузнею характерів та дороговказом у життєвій мандрівці.

Таким саме бажав вчинити Пласт його основоположник ДРОТ — д-р Ол. Тисовський, таку організацію всенаціонального характеру бажав дати українській діяспорі відновитель Українського Пласту по другій світовій війні начальний пластун Сірий Лев — проф. С. Левицький. Такою всеобіймаючою цілість українського життя організацією вчинили її найкращі сини української нації. Згадаю для символу кілька імен — проф. Ів. Чмолу та сотника Ф. Черника з часів першої світової війни, Гр. Пісецького з часів польської окупації та головного командира УПА генерал-хорунжого Р. Шухевича-Чупринку з часів, що їм в історії різних немає, геройської боротьби Української повстанської армії вже по закінченні другої світової війни. Пласт не є організацією, що в самозакоханні відсепаровується від зовнішнього світу, не витрачує сил на поборювання інших організацій виховного характеру, заздрим оком не глядить на успіхи інших. Український Пласт, поставивши в основу своєї програми ідею вірної служби Богові і Україні, працює над тим, щоб своїх членів вчинити характерними, карними і пожиточними членами української нації. Тому по відновї своєї діяльности 1945 р. Пласт пішов з українським народом на переселення і живе в народі та трудиться для його всенаціонального росту і самозбереження.

Знаємо, що оснований 1911 року на західних українських землях під австрійською окупаційною владою Пласт — розвивався буйно як молодеча організація спочатку у середніх школах Галичини, а опісля теж серед ремісничої та сільської молоді за окупаційної польської влади. 1930 р. поляки розвязали Український Пласт, забороняючи його діяльність. Пласт пішов у підземелля та підпілля, а праці для народу не залишив.

Друга світова війна припинила на деякий час живу діяльність Пласту, часто позбаваляючи пластунів не тільки всякої можности свобідної дії, але і самої особистої свободи. Але по закінченні другої світової війни Український Пласт був одною з перших українських організацій, що почала відновлювати свою діяльність. І так у вересні 1945 р. сцілілі у воєнній хуртовині пластуни серед около 200 тисячної маси українських біженців в Німеччині та Австрії відновлюють Союз українських пластунів емігрантів, дають напрямні праці, дбають про організування у переселенчих таборах пластових гуртків та творять місцеві пластові станиці. В жовтні того ж року на першому з'їзді пластунів в переселенчому українському таборі в Карльсфельді в Баварії пластуни вибирають першу команду Союзу українських пластунів емігрантів під проводом пл. сен. А. Фіголя та цим актом відновляють саму діяльність Українського Пласту.

Український Пласт мав свободу дії у тих частинах Німеччини і Австрії, що були в той час окуповані західними аліянтами. По всіх скупченнях української еміграції майже спонтанно постають пластові з'єднання, гуртуючи в своїх рядах заправлених у пластовій праці своїх членів, включаючи у свої ряди багато української молоді, що народившись перед другою світовою війною, чи вже в її розгарі, взагалі нічого не чула про молодечу організацію Пласт. Команда СУПЕ працю Пласту оперла на чотирьох уладах — новацтво, юнацтво, стрше пластунство і пластові сенійори і в той спосіб уможливила дію Українського Пласту на еміграції. В областях, паланках та кошах кипить пластова праця і зеднує щораз більше число членства. В рік по відновї Українського Пласту відбувся знову ж у Карльсфельді (1946 р.) другий загальний пластовий з'їзд. Він приймає правильник пластової праці, вирішує постанови і дає окремі доручення, щоб уможливити проводові успішну працю на місцях.

Але ж ми пластуни не жили на українській землі, в ряди пласту ми старші приймали дітвору, що народилася вже поза Україною, її не знала, обставинами життя була наражена від неї відчужитися. Треба було Пласт пристосувати до існуючих обставин, треба було випрацювати новий статут. Третій загальний пластовий з'їзд, що відбувся в березні 1947 р. в тійже Німеччині в місті Регенсбурґу прийняв статут Пласту, змінив дотеперішню назву СУПЕ на Союз українських пластунів і вибрав Голозну пластову раду і Головну пластову старшину, як головний провід Українського Пласту в світі та проголосив пластуном основником уладу "Український Пласт" д-ра Ол. Тисовського, а проф. С. Левицького начальним пластуном.

Тридцятьп'ятьрічча діяльности Українського Пласту відсвяткували українські пластуни незвичайно святочно "Святом весни" у переселенчому таборі в Міттенвальді у Баварії. У тому святі, окрім великого числа українських пластунів та чисельної української громади, взяли участь і гості чужинці.

Український Пласт 1947 р. вже так був зорганізований, що міг виступити і на міжнародній арені та туди понести слово про український нарід, його змагання до волі та про український Пласт як організацію молоді зокрема. Група українських пластунів бере участь у міжнародньому скавтовому Джемборі у Франції, а чоловічі улади УПЮ та УСП входять до Інтернаціонального скавтового бюра, як частина "Дивізії переселенчих скавтів". Годиться зазначити, що в тих роках віднови діяльности Пласту відновлюються і видання "Молодого Життя", "На Сліді" та "Записок українського пластуна".

Згаданий 1947 р. став роком чергового переселення української еміграції, яка вже тепер іміґрувала на стале поселення до поодиноких заморських країн, а в західних краях Европи лишила малу чисельно (часто кільканадцятьтисячну) українську діяспору на стале поселення. Маючи на увазі цей процес розсіяння українців у вільному світі, провід Пласту знав, що так старші пластуни як і молодь потребуватимуть окремої психічної підготови до пластової праці в нових умовинах життя. Тому в березні 1948 р. скликано до німецького міста Ашафенбурґ Пластовий Конґрес. Він відбув свої наради під кличем "В дальшу мандрівку — до Великої мети". Вислідною праці Пластового Конґресу був IV Загальний Пластовий З'їзд у німецькому місті Цуфенгавзен. З'їзд затвердив Головний Пластовий Провід і напрямні його діяльности. Одною із напрямних праці було — пластові провідники, найшовшись на місці нового осідку за морем дбатимуть про те, щоб як можна скоро творити на місцях пластові гуртки, коші та в них продовжувати пластову працю. За цю працю відповідатимуть в кожній країні уповноважений Головної пластової старшини аж до часу створення крайових пластових старшин у поодиноких країнах сталого поселення української іміграції.

Годі в одній статті перечислити все, що сталося в відновленому житті Українського Пласту. Українська спільнота у вільному світі знає про працю Пласту, є живим свідком так дуже корисної діяльности цієї в початках як зерно гірчичне малої організації української молоді на західних землях України, а сьогодні МНОГОЧИСЕЛЬНОЇ і в цілому світі серед українських поселенців активної організації Українського Пласту.

Пл. сен. М. Хом'як у вже згаданій статті подав у цифрах стан Українського Пласту у вільному світі. Спинімся кількома словами на важніших датах, що є немов граничними стовпами в життєвій мадрівці Українського Пласту — мандрівці до "Великої мети" — свобідної української соборної держави. У 45-річчя Українського Пласту Головна пластова булава перевела ювілейну пластову зустріч для пластунів зі ЗДА і Канади на "Пластовій Січі" біля Торонта. 1,200 пластунів і пластунок дефілювали тоді в парадному марші перед основоположником ДРОТОМ та начальним пластуном Сірим Левом. В Австралії з того ж самого приводу відбулась зустріч пластунів з 220 учасниками.

П'ятьдесятріччя Українського Пласту проходило під кличем "Шануй минуле — працюй для майбутнього". У вересні 1962 р. на "Вовчій Тропі" у ЗДА відбулась з того приводу ювілейна пластова зустріч із участю 2,000 пластової братії. Пластуни в Німеччині відзначили 50-річчя Пласту літом 1961 р., а в Австралії на переломі 1961/62 рр. з участю 800 пластунів. У 50-річчя Української державности і незалежности відбулась міжкраєва пластова зустріч в Канаді біля Монреалю в липні 1967 р. Зібрала вона 1,100 пластунів і пластунок. Австралійські пластуни відзначили цю дату ювілейною пластовою зустріччю біля Сіднею. Годиться згадати, що наша пластова молодь виступала на світовій виставі в Монреалі 1967 р.

1967 р. відбувся в Ню Йорку Світовий Конґрес вільних українців. В його нарадах активно виступав Український Пласт. Пластуни активно працювали у приготуванні побуту слави наших днів ісповідника віри Верховного архиєпископа Йосифа (Сліпого) в поодиноких країнах українського поселення, що так тріюмфально пройшов 1968 р. Пластуни активні були і в святкуваннях минулорічних у Римі з нагоди посвячення українського Собору Святої Софії. Пластуни в цьому році в час побуту Верховного архиєпископа в країнах Західної Европи та в Австрії включалися активно в комітети приготування та переведення таких корисних наслідками відвідин Глави Української Помісної Церкви серед своєї пастви в згаданих країнах.

Провід Українського Пласту стоїть на становищі, що Пласт наш є тільки Українським Пластом і його завданням є зберегти українську духову ідентичність нашого поселення у вільному світі. З цих причин Український Пласт не має організаційного пов'язання зі світовим Скавтінгом, який заступає думку, що членом світового Скавтінґу може бути тільки державна організація, а не бездержавного народу. Екзильні скавтові організації наро-

(закінчення на 7 стор.)

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки

Лік на недомагання ЖОЛУДКА

для таких жолудкових забурень:
вкритий білий язик
жолудкові кваси
нестравність
згага
болі голови через жолудок
поганий запах з уст
вживайте

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2

Його акцією є зневтралізувати жолудкові кваси, які спричинюють, посередньо або безпосередньо багато з найбільш розповсюджених недомагань жолудка.

ELIK'S жолудковий порошок ч. 2
є успішний

Його складники є злагіднюючі для жолудка, мають гарний смак і помагають на звичайні недомагання жолудка. Повні вказівки на наліпці на коробці.

Ціни: $2.50, $3.50

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. C.F.
222-20 St. W., Saskatoon,
Saskatchewan

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Похорон бл. п. Олімпії Цьвікілевич в Едмонтоні, Алберта

В понеділок, 19 жовтня упокоїлася в Бозі, по довгій та важкій недузі, бл. п. Олімпія Цьвікілевич. Перед смертю покійна прийняла Найсв. Тайни з рук о. Ол. Хом'яка.

Покійна Олімпія прийшла на світ 2 червня 1897 р. в селі Іспас, к. Черновець на Буковині, в родині Михайла та Анни Рендиґевич. Тут вона почала ходити до народної школи, а відтак ходила в Вижниці. Світова війна застала її на відвідинах у брата в гірському містечку Розтоках, де брат був урядником. Як до Росток надходили російські військ, брат мусів утікати на Захід. Вона теж пустилася з ним в далеку дорогу й обоє опинилися в Празі, де вона пережила цілу війну.

бл. п. Олімпія Цьвікілевич

В 1918 р. вона вертається в рідне село, змучена та вимордована, бо їх приходилося опікуватися родиною свого брата, якого забрали на австрійську війну, а її братова була хоровита. Але й в селі теж не було гаразду. Тому покійна постановила піти до Чернівець на кравецький курс, щоб здобути знання кравецтва. Після року вона дістала свій кравецький диплом й стала кравчинею. Та кравецтво також не давало їй належного прибутку. Тому вона 1924 р. залишила село й вибралася до Едмонтону в Канаді, де жила її рідна сестра.

В Едмонтоні вона працювала в фабриці. Тут вона познайомилася з Володимиром Цьвікілевичем, з яким й одружується в 1929 р. Подружжя поблагословив о. д-р П. Самець в старій українсько - православній церкві св. Івана в Едмонтоні. Ціле своє життя покійна прожила в Едмонтоні. В старшому віці вона захворіла цукрицею й мала клопіт з тою хворобою аж до кінця свойого життя.

Покійна була тихою та сумирної вдачі, згідлива в пожитті з другими, добра українська патріотка, що цікавилася українськими справами.

Оплакують покійну опечалений муж Володимир, дві сестрінки в Ванкувер: Олімпія, зам. Гілл та Гізеля, зам. Лосс і сестрінок Іван Халупа в Едмонтоні.

Похорон покійної розпочався панахидою, що її в четвер, 22 жовтня в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял відслужив о. Ол. Хом'як. Заупокійну св. Літургію й похорон відслужили в українській греко-православній катедральній церкві св. Івана о. митрофорний протоієрей Ф. Кеницький, о. Ол. Хом'як та о. М. Савченко. Під час відправ співав катедральний дяк п. П. Пауш. Тлінні останки покійної зложено на українському цвинтарі св. Михаїла.

Після похорону відбувся обід в домі брата чоловіка покійної Романа. Обід приготовила дружина брата п-і Марія. В часі обіду складено на катедру св. Івана 20.00 дол.

З нагоди похорону чоловік покійної передав на „Українські вісті" 15.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійній Олімпії вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Прибитий важким горем по втраті моєї незабутньої дружини бл. п. Олімпії, складаю щиру подяку всім, що в той болючий для мене час прийшли мені з якоюнебудь допомогою.

В першу чергу дякую Всеч. Отцям за відслуження похоронних обрядів, а п. П. Паушові за спів під час похорону. Дякую всім тим, що несли домовину з тлінними останками покійної. Дякую всім, що жертвували на Служби Божі за супокій її душі та квіти на її могилу. Вкінці дякую всім, що вшанували її похорон своєю приявністю. Нехай Милостивий Господь нагородить усім сторицею, а покійну прийме до Свого царства. Нехай канадська земля буде їй легкою.

Чоловік Володимир

Річна передплата „УВ" — тільки $5.00

Ми наварили багато доброго пива від часу наших піонерських днів, в минулому, на переломі сторіччя. Спеціяльно Летбридж Пілзнер. Майже пів сотні літ дійсного смаку в пиві, відмінного і іншого так як та група характерів на наліпці. Щиро сказавши старого фасону і ми горді з того. І в кожній склянці Ви можете засмакувати цю традицію. То чому ж погодитися на щось менше як

ОРИГІНАЛЬНИЙ Пілзнер Альберти? Вимагайте "Летбридж Піл". І вдоволяйтеся Вашими власними Великими Хвилинами.

Pilsner BEER

ТРАДИЦІЯ, ЩО ЇЇ МОЖЕТЕ ЗАСМАКУВАТИ. З THE HOUSE OF LETHBRIDGE

АЛБЕРТА В ДІЇ – ПЛЯНУЄ НА БУДУЧЕ

Думаючи наперед, будуємо високі будинки

Провінційний уряд розпочав перед десяти роками здійснювати плян будови домів для старших громадян. Тепер цею справою займається Албертська корпорація будови домів, яка пропонує сотням старших громадян нові далекойдучі користі. Зміна полягає в доборі приміщення для більш рухливих старших чоловіків та жінок, які зможуть жити в апартментах, збудованих в густо заселених міських дільницях, оплачуючи їх в рямцях своєї старечої пенсії. Запланований того роду будинок є вже в будові в Едмонтоні. Цього року другий 16-поверховий партмент, перший того роду в Келґари, відкрив свої двері для 300 мешканців. В збудованому для родин з малими прибутками, бо мешкання коштує лише $34.00, будуть в більшости жити старші люди. Дальші того роду будинки, заплановані корпорацією, є предбачені й для інших більших осередків.

В половині цього року Провінційний уряд передав справу приміщень для старших людей Корпорації, а одночасно постановлено давати дотації (ґренти) церковним громадам, суспільно-громадськ и м клюбам та іншим неприбутковим організаціям чи фундаціям та допомагати їм будувати доми та окремі мешкання для пенсіонерів в їхніх місцевостях. В провінції збудовано досі 69 домів пенсіонерів, теж в позаміських околицях, які ведуть незалежні фундації.

* * *

Мільйон ґальонів води денно

Зростаюча індустріялізація колишніх фармерських околиць створює вже тепер, а ще більше створить у будучності, запотребування на вільну від занечищення воду. Доброю та практичною розв'язкою тої проблеми була побудова 35-милевого водопроводу, яким доставляється очищену воду з Едмонтону до п'яти муніципалів на північний схід від міста, що сталося цього року. Водопровід збудовано за співпрацею управ місцевих громад та послуг провінційного міністерства публічних робіт. Спільна система водопроводів, якою завідує Північно-східня водяна рада, буде достарчати досить води для домашнього та промислового вжитку в тих околицях на протяг найближчих 25 років. Хоч предбачена посмність водопороводу зможе заспокоїти всі можливі запотребування аж до 1995 р., то сама система водопроводів, згідно плянів, зможе працювати більше, як 40 років. До одної місцевости буде плисти мільйон ґальонів води денно. Водопровід збудований в трох стадіях, приватними фірмами за контрактом на основі конкурсу, а саме плянування та нагляд над будовою вело міністерство публічних робіт. Міністерство зайнялося теж фінансуванням цілого проєкту й постарало позику на покриття 20% коштів будови. Решту заплатили зацікавлені будовою муніципали через Албертську муніципальну фінансову корпорацію. Будову подібного водопроводу до Ледук закінчено кілька років тому.

* * *

Створено дружину для запускання свіжого коріння

По п'яти ново-створених округах в цілій провінції роз'їзджають члени п'ятиособової групи й пропаґують нову реґіональну ідею розвитку промисловости, що її випрацювало міністерство Промислу й туристики. Для устійнення між діяльности кожної з тих нових округ для розвитку промисловості в ділянницях окружного розвитку використано як основу: дивізії для переводження цензусу, роди населення, середники транспорту та загальні господарські одиниці. Урядники, які житимуть в осередках округ, будуть приходити з допомогою меншим осередкам, які не мають постійного промислового координатора чи комішенера.

Цей крок означає початок переводження в життя активного пляну запускання свіжого коріння на будуче. Його встановлено на те, щоб прийти з допомогою як можна найбільшому кругові другорядних промисловостей та фірм в продажеві їхніх виробів, в збільшенні можливостей їхнього експорту та поширити їхній засяг продукції.

Представники міністерства будуть співпрацювати з федеральними та іншими програмами, які може не використувуються належно. Окружні урядники для розвитку промисловості будуть приміщені в Медисин Гет, Келгари, Лякомб, Ст. Пол та Піс Рівер.

* * *

Сьогоднішня залізниця для перевозу завтрішніх вантажів

Це є неабияке досягнення в будові залізниць в сьогоднішньому часі міжплянетних просторів. Вповні навантажені порушувані мотором Дізеля однородні поїзди в'ються нерівним гірським тереном. Кожний поїзд, складений із 100 вагонів, важить поверх 13,000 тонн, може бути розвантажений в одну мить. Хоч поїзд мусить спинатися вгору 2,000 стіп, то модерна залізниця для перевозу албертських природних багатств вповні виповняє сподівання в перевозі та обслузі. Від самого початку провінційні пляновики устійнили, як має діяти залізниця для перевозу природних багатств Алберти, щоб вдоволила сьогоднішні вимоги перевозу та потреби завтрішнього дня.

Тепер, можливість подвоєння чи навіть потроєння албертського многомільйонового видобування вугілля із необмежених зложж вугілля в долині Смокі рівер, недалеко Ґренд Кеш на північному кінцевій станції є в рямцях предбаченої реалізації. Перевіз збіжжя до узберіжжя Тихого океану з околиць багатого Піс Рівер цею коротшою, більш економічною залізницею, буде продовжуватися, з предбаченим зростом його кількости. Речники залізниці тепер шукають за можливостями побудови фабрики паперу та за копальнями залізної руди, поряд із м'ясними та іншими фабриками, що могли би бути там збудовані та могли б користуватися побічними продуктами нафтової та ґазової промисловості.

* * *

Мостять нові дороги для збуту рільничих продуктів

Міністерство рільництва розглядає можливості та призначує окремих працівників для посиленого користування модерною технікою в збуті рільничих продуктів. Поруч із новими напрямними в продажеві та збутті рільничих продуктів уряд призначив недавно албертського комішенера для їхнього збуту. Албертські фахівці для рільничих справ вважають, що першим і головним завданням комішенера буде скоро й свобідно роз'їздити по міжнародних торговельних осередках та розглядатися за новими ринками збуту для албертськогих рільничих продуктів.

В потрійно-зазубленій програмі комішенера є збільшувати експорт, стежити за домашним та чужинним ринком, а теж очолювати всі програми міністерства та координувати всі старання для збуту рільничих продуктів.

Для скріплення всесторонніх намагань міністерства збільшити продажу рільничих продуктів, будуть зорганізовані в провінції та поза нею допоміжні послуги. Їх завданням буде визичувати їхніх, їм неконечних працівників, співпрацювати з організаціями виробників, фармерськими організаціями, радами, комісіями та вдержувати зв'язок з іншими федеральними та провінційними міністерствами та установами.

Цього літа започатковано новий проєкт, в якому споділала рада для збуту свинини албертських годівців свиней. Влаштовано спільний мандрівний кіоск для смаження м'яса, щоб робити пропаґанду за продажем вепрового м'яса.

* * *

Виготовлений до міри розвиток муніципалів

Відділ провінційного плянування в міністерстві для справ муніципалів, що є раменем провінційної плянувальної ради, постійно студіює та виготовляє подрібні і перевірені пляни відносно праці та часу для правильного та економічного розвитку розбудованих та широкорозкинених дальших просторів цілих муніципалів. Ця праця включає такі дані, як існуюча та можлива економічна база, напрямні в пересувані населення даної околиці, теперішня й запляновна сітка доріг, потрібні суттєві послуги та, понад те все, людські ресурси.

Студії над використовуванням землі та діяграми окружних та підокружних плянів виготовляють для міністерств провінційного уряду, яким потрібні головні напрямні користування землею, як теж для існуючих окружних комісій, міст та інших плянувальних аґенцій. В рідко заселених околицях Алберти, в яких нема місцевого плянувального бюра, Рада поручає засновувати нові містечка або інші форми посиленого розвитку природних багатств, для чого відділ дає відповідні напрямні виготовляючи загальні пляни для такого розвитку. Остаточним вирішним чинником в плянуванні ради чи відділу для розвитку природних багатств є запевнити, що будучий розвиток муніципалів є виготовлений до міри в належних границях та відповідно до умовин та що розвиток принесе зі собою зрівноважену та корисну мішанину у відношенні житлових, комерційних, індустріяльних та інших міських околиць та причиниться для створення кращого міського оточення.

ALBERTA IN ACTION PLANNING FOR THE FUTURE

Looking ahead in a high-rise

One of the directions taken in senior citizen housing under a program first formulated by the provincial government over ten years ago and now guided by the Alberta Housing Corporation offers new far-reaching benefits to hundreds of our senior citizens. The swing is to a choice in accommodation for the more active, older men and women who look ahead to apartment living in the mainstream of high-density areas of a city with rents within range of their pension payments. A planned high-rise project is well under way in Edmonton. This year, another 16 storey apartment block, the first of its kind in Calgary, opened its doors to 300 residents. Designed for low-income families with rents as low as $34 a month, the majority of the tenants will be senior citizens. Similar developments spearheaded by the Corporation are slated for other major centres.

At mid-year, initiating procedures for the building of Senior Citizens accommodation were spun off by the government under control of the Corporation, and provision was made for the giving of grants to church groups, service clubs and other non-profit organizations or foundations to assist them in putting up lodges and other self-contained residential units in their local areas. Sixty-nine lodges, managed by independent foundations and in outskirting areas, have already been erected throughout the province.

A million gallons of water a day

Increased industrialization of once-rural areas is creating new and future demands for pollution-free water. A promising and practical solution in the form of a 35-mile pipeline carrying treated water from Edmonton to five municipalities northeast of the city was arranged this year. The line was built through co-operative efforts of the local governments and services provided by the provincial Department of Public Works.

The joint water supply system, operated by the Northeast Water Board, will provide enough water for domestic and industrial users in the areas for the next 25 years. While the design capacity of the line will meet all potential demands up to 1995, the system has a planned life span in excess of 40 years. One point will receive one million gallons per day. Built in three stages, under contract to private firms by tender, the actual planning and construction was co-ordinated by the Department of Public Works. Project financing was also arranged through the department in the form of a loan providing 20 per cent of construction costs. The remainder was financed by the municipalities concerned through the Alberta Municipal Financing Corporation. A similar line to Leduc was completed a few years ago.

New grass-roots team formed

Fanning out into five newly-defined areas throughout the province are members of a 5-man team formed to carry out a new regional concept of industrial development created by the Department of Industry and Tourism. The operational boundaries for each of these new Regional Development areas were developed using as a base; census divisions, population patterns, transportation patterns and general economic units. As a resident of the region, the officers will assist smaller centres which do not have a full-time industrial co-ordinator or commissioner.

The move marks the beginning of an active grass-roots plan for the future. It has been established to assist as many secondary manufacturers and firms as possible in marketing their products, developing export potential, or diversifying into a broader product range.

The representatives will work with federal and other available programs which the area may not be using to the best advantage. The Regional Industrial Development Officers will be located in Medicine Hat, Calgary, Lacombe, St. Paul and Peace River.

Today's railroad for tomorrow's loads

It's a major, down-to-earth railroading achievement in today's space age. Fully-loaded, diesel-powered unitized trains snaking through rugged mountain terrain. One-hundred-car trains weighing over 13,000 tons, that can unload on the move. Despite a near 2000-foot climb, the modern Alberta Resources Railway is meeting its service expectations and hauling capabilities. From the beginning, government planners specified a one per-cent grade factor would be necessary for the A.R.R. to meet today's shipping requirements and tomorrow's needs.

Now, the possibility of doubling, or even tripling, Alberta's multi-million dollar coal output from the immense coal reserves of the Smoky River valley near Grande Cache at the northern terminus of the line is a foreseeable reality. The movement of grain to the Pacific coast from the rich Peace River country by this shorter, more economical rail link will continue, with increases being scheduled. Railway spokesmen are now looking for possible pulp mill and iron developments up the line with meat packing and further plant build-ups in the use of by-products from the oil and gas industry.

Cutting new ground for agri-sales

A new movement to increase widespread use of modern marketing techniques is taking shape, based in and staffed by the Department of Agriculture. In line with trends towards marketing and merchandising, is the recent government appointment of an Alberta Marketing Commissioner. Provincial agriculture experts define one of the commissioner's primary job functions as being able to move quickly and freely through international trade circles to find new markets for Alberta's agri-products.

Included in the expanded 3-pronged program to develop export, domestic, and institutional markets, is the systematic monitoring of total department programs and the co-ordinating of all marketing efforts.

Underlining the over-all activities of the department to build agri-business within and outside the province will be support services. Their role will include the loaning of available staff to work with producer organizations, processors, farm organizations, boards, commissions, and liaison with other federal and provincial departments and agencies.

An initiating project this summer involved the Alberta Hog Producers Marketing Board and a jointly-sponsored travelling barbecue booth to promote pork.

Made to measure municipal progress.

Detailing a controlled work and time frame for the orderly and economic development of built-up areas and backspreads of land of entire municipalities is the kind of study work continually being prepared by the researchers at the Provincial Planning Branch of the Department of Municipal Affairs, the executive arm of The Provincial Planning Board. This work includes such things as the existing and potential economic base, trends i population density shifts, present and projected traffic patterns, essential services required, and above all, human values.

Land use studies and the charting of regional and sub-regional plans are done for departments of the provincial government requiring land-use guidelines as well as established regional commissions, cities, and other planning agencies. In sparsely settled areas of Alberta, without a localized planning body, the Board recommends the establishment of new towns or other forms of compact resource development which the Branch interprets in the preparation of over-all plans for such developments. The ultimate over-riding factor in all planning by the Board and the Branch is to ensure that future municipal progress is made-to-measure within terms and conditions that bring about a well-balanced and wholesome mix in the inter-relationship of residential, commercial and industrial and other urban areas providing for a better urban environment.

ALBERTA GOVERNMENT SERVICES MOVE IN MANY DIFFERENT DIRECTIONS

For further information, apply either directly to the Department concerned or the Alberta Government Publicity Bureau, 1618 Centennial Building, Edmonton, Alberta.

УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ У СВІТІ

(закінчення з 6 стор.)

дів центральної і східної Европи, що силою політичних обставин залишили рідну державу, і по другій світовій війні діють на еміґрації, заставлялися за Український Пласт, пропонуючи прийняти його в світову скавтову організацію, але ці заходи були теж безуспішні. Всетаки українські пластуни різними способами брали активну участь у світових пластових Джемборі.

Про одну участь 1947 р. я вже згадав. Начисленніша участь українських пластунів у міжнародньому пластовому Джемборі була в Греції літом 1963 р. В її склад входили пластуни з ЗДА та Німеччини. Та група пластунів мала теж щастя відвідати в Римі Блаженнішого Йосифа, Верховного архиепископа УКЦ, в кілька місяців по його майже чудесному визволенні з совєтського заслання.

Працю у Пласті веде Головна пластова булава. Цю працю контролює Головна пластова рада. Що три роки скликується конференці ю Українських пластових організацій для вибору центрального проводу та схвалення постанов. Головна пластова бувала дбає про пластову пресу, виховні видання, правильники і підручники, випрацьовує програми, дбає про відзначування роковин, дає напрямні внутрішньої праці та зовнішної діяльности Українського Пласту так в українському секторі життя, як і у відношенні до міжнародного Скавтінґу.

Згадуючи пластову пресу, треба сказати, що від 1953 р. появляється журнал для новацтва "Готуйсь" і для юнацтва від 1963 р. щомісяця конкуренційно редаґований журнал "Юнак". 1966 р. почав появлятися орган пластової думки "Пластовий Шлях". Появляються неперіодично різні пластові видання та брошури. Найбільшим надбанням треба назвати перевидання у 1961 р. "Життя в Пласті" ДРОТА. Для помочі пластовим виховникам у праці з новацтвом появляється журнал і біліотека "Вогонь Орлиної Ради", а для праці з юнацтвом неперіодично до 1962 р. "В дорогу з юнацтвом". Про всі видання дбає Головний реферат видань при Головній пластовій бувалі. Щоб діяльність Українського Пласту не зазнала ущербку створено Кадру пластових виховників, що в усіх країнах поселення діє за одним і тим самим правильником. Окремий міжкрайовий характер вишколу пластових виховників має вишкіл для юнацьких таборів, який від 1964 р. діє для пластунів як "Лісова Школа", а для пластунок як "Школа Булавних". Пласт свідомий своєї відповідальності за виховання свого членства і дбає про те, щоб ті, що йдуть у ряди виховників підготовані були до свого нелегкого завдання. Цього року Головна пластова булава видала "Посібник звязкового". Це прегарне видання присвячене основоположникові Українського Пласту ДРОТОВІ.

Двадцять п'ять років минуло від часу відновлення діяльности Українського Пласту у вільному світі. Над проблемами, що стоять в теперішній час у пластовій праці застановлявся Другий Пластовий Конґрес, що його перша сесія відбулася на переломі 1966/67 рр., а вирішили наради другої сесії того ж Пластового Конґресу Другого, які відбулися 4 і 5 вересня ц.р. в Торонто. Учасники цих останніх нарад у Торонто вирішили, що ідеологічні заложення Українського Пласту залишаються незмінні. Пластовий закон згідно з новим статутом К.У.П.О. ухваленим п'ятими її зборами зобов'язує всіх пластунів від новацтва до сеніорату включно. Хоч Український Пласт дбає про усучаснення своє в діяльності, то в ідеї він той же самий — по змісту і по формі український. Пласт дбає про те, щоб його члени були носіями української національної гідности, наполегливо школили свій характер і плекали пластові чесноти, дбали про освіту та мали бажання в країнах свого поселення займати професійно високі становища, розумно включалися в суспільне життя але, не затрачували своєї національної ідентичности, вміли пристосувати Український Пласт до духового поступу і здобутків техніки XX сторіччя, були живими членами української спільноти готові завжди служити найвищим ідеалам української людини.

Український Пласт як організація міжконфесійна і понадпартійна дбає про те, щоб найвищі ідеали свої "бути вірним Богові й Україні" пластуни сповняли згідно з голосом своєї совісти і пластової чести. Задивлені у великі ідеали, українські пластуни у світі, мандрують до "Великої мети" свого народу. Дай Боже, щоб її осягнули!

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

8709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

НАШІ „БИЗНЕСМЕНИ"

В. ГАВРИШ

Я вже згадував передше, що до 1913 р. в Едмонтоні був великий рух на купно ті продаж будівельних площ. В тому часі люди сподівалися, що Едмонтон розростеться в велике місто, може навіть тої величини, що воно є тепер. Багато інших спритніших людей займалося купном та перепродажою будівельних площ й доробилися на тому чималих грошей.

Та в 1914 р. заморожено всі позички на будови й ті, що накупили землі й ждали на нагоду, щоб її добре перепродати, залишилися зі своєю землею на леді. Землі ніхто не купував, а податок від землі треба було платити. Грошей не було й місто забрало дуже багато будівельних площ за податок, очивидно, по такій ціні, яку місто числило, а не по такій, яку за них власники заплатили. В той спосіб багато наших "багачів", що були доробилися на продажеві землі, потратили все.

Між нашими тодішними багачами були теж два брати Краківські. Один з них доробився був досить гарного майна, бо мав десь прибл. 70,000 дол., що на ті часи були таки великі гроші. Він скуповував мортгеджі на хати по низьких цінах й за короткий час був власником багатьох домів у Едмонтоні. Але прийшла перша світова війна, багато людей позвільняли з праці, за гроші було тяжко, мортгеджів ніхто не платив, люди не платили також і податків від домів й місто поволі позабирало всі доми Краківського за податок і він та його брат, що був з ним у спілці стратив у той спосіб майже всі гроші. Тоді один з них виїхав до Прінс Руперт й там мабуть живе ще й сьогодні. Другий Олекса Краківський залишився в Едмонтоні. Він був відомий з того, що був радикальних поглядів і говорив дуже крикливо. Він мав сина й дочку. Син виїхав до Галіфаксу й там змінив своє ім'я на Силвестер й працював на досить високому становищі в залізничій компанії Сі-Ен-Ар. Дочка його виїхала до ЗДА.

Олекса Краківський купив відтак до спілки з Петром Кифоруком 80 акрів землі, на південь від радієвої станції Сі-Еф-Ар-Ен в Едмонтоні. Вони оба й перейшли туди жити до малої хатини, що там була. Відтак Кифорук перейшов жити до Кагвін, Алберта, де купив фарму й почав фармувати. Він на тій фармі доробився гарного майна, тішився пошаною в своїх сусідів, що були його вибрали навіть радним до муніципалу. Перед кількома роками Кифорук продав фарму й перейшов жити до Едмонтону, де купив гарний дім й доживає там з дружиною свойого віку. Олекса продав своїх 80 акрів Юзефови Вельох і купив собі 160 акрову фарму на північ від Едмонтону. Сьогодні та фарма варта десь бл. 400,000.00 дол. бо місто посунулося аж майже до самої фарми. Як друга жінка Олекси померла, він перейшов жити до Мойреалю до сина. Він вже помер, син прислав його тіло до Едмонтону, де його похоронили з робітничого дому. На його похороні було багато людей, бо він був досить широко знаний.

Отже Олекса був багатий до першої світової війни, в часі війни стратив усе, але перед смертю купив добру землю й помер дуже багатою людиною. Його майно одідичили син та дочка.

Покійний Олекса був завзятим соціялістом й держався своїх поглядів аж до самої смерти.

До тих "багачів", що доробилися на продажеві будівельних площ, належав теж і Том Фуярчук. Він доробився гарних грошей і за брався будувати готель при 96-ій вулиці та 104 авеню. І отель він назвав Ст. Петербург. Тому, що йому не вистарчало грошей на будову готелю, він позичив якусь частину в Келгарському бровері, в якого відтак мав купувати пиво до свойого готелю. Він закінчив готель й там відразу був великий рух. Фуярчук належав до москвофільської групи й всі прихильники москвофільського руху сходилися в тому готелі, тимбільше, що Фуярчук був одним з їх провідників. Тому й готель назвав Ст. Петербург. В Фуярчука було мабуть п'ятеро дітей. Одна його дочка працювала в залізничій компанії Сі-Ен-Ар в Едмонтоні, а відтак виїхала до Ванкувер й мабуть там ще працює. Решта його дітей розійшлися по світі, одні виїхали до ЗДА, а другі десь живуть в Канаді. Родині Фуярчуків велося зразу дуже добре й Фуярчук хотів то показати й другим. Як він сідав до обіду з родиною в ресторані в свойому готелі, то кельнарки закладали йому та дітям білі серветки аж під шию, щоб вони не захляпали свойого одягу. Та готелярський добробут закінчився дуже скоро, як у Канаді введено прогібіцію й заборонено продавати пиво по готелях.

Продаж пива підтяла на ній більший готелевий прибуток й готель не приносив тих прибутків, що передтим. Келгарський бровар, який позичив гроші на будову готелю, дав до управи готелю свойого урядника, який наглядав за веденням готелю. Урядник поволі відсунув Фуярчука від управи готелю й сам став керівником готелю. Фуярчук не мав тоді ні грошей ні готелю й збанкрутував. Готель забрав келгарський бровар, жінка його покинула й поїхала до ЗДА, а діти розбрилися по світі. По першій світовій війні, Фуярчук ходив по Едмонтоні, бідний, опущений всіми. Відтак виїхав до Ванкувер і жив у своєї дочки й там помер. Але до майна він уже відтак не прийшов, помер бідно. Брат Томи жив у Едмонтоні, але він не займався продажем будівельних площ й не доробився великого майна. Мав свою хатину й жив скромно з праці своїх рук.

Так то наслідком першої світової війни та господарських труднощів оба наші поселенці — Рудик і Фуярчук, що були доробилися гарного майна, стратили все. Фуярчук стратив й той будинок, що й досі називається "Рудик-блок", бо місто забрало його за нелачені податки. Але відтак, на його протест, управа міста дозволила йому самому дім продати й заплатити залеглий податок, а решту грошей забрати собі. Але годі було найти купця на будинок. Не могло його знайти й місто. Тому місто та інші компанії, яким Рудика мало що дістали, бо брали щомісяця гроші, які люди платили за винайм кімнат. Вкінці якось будинок вдалося продати, мабуть за 50,000.00 дол., що було дуже мало за великий тоді будинок. З того сини Рудика мало що дістав, бо гроші забрало місто та інші компанії, яким він був винен гроші.

Рудик мав двох синів, що були дуже здібні. Оба виїхали до ЗДА. Здається, що один мав у ЗДА власну друкарню. Сам Павло Рудик на старости жив у біді й бідно помер.

Так покінчили оба наші бизнесовці, які доробилися були таки гарного майна.

—o—

• У Пакістані, вмерло від холери 200 осіб.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунтів

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

На пресфонд «УВ» склали:

По 5.00 дол.: ЮКузмелюк, Ошава, Онт.; Д. Німий, Монреаль, Кве.;

По 3.00 дол.: Д. Байдала, Ванкувер, Б. К.;

По 2.00 дол.: д-р А. Малицький, Калгарі, Алта; П. Граник, Едмонтон, Алта; А. Кунцяк, Едмонтон;

По 1.00 дол.: Д. Сленчко, Едмонтон; М. Філевич, Едмонтон; Ю. Дранницький, Монтмартре, Саск., М. Кругляк, Едмонтон; п-і П. Кулій, Вилна, Алта; Ф. Козакевич, Паркерью, Саск.; Н. Іванків, Едмонтон; п-і С. Чажка, Вокінґ, Алта; п-і А. Жеребецька, Норт Суррі, Б. К.; Н. Лисюк, Ріджайна, Сзск.; А. Гайний, Ванкувер, Б. К.;

95 ц.: Я. Єндяк, Едмонтон;

80 ц.: п-і С. Козій, Босейжур, Ман.

Усім шановним жертводавцям і збірникам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

—o—

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офіс: 422-2411
дому: 488-2356
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
799 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

Eaton's Hearing Aid Centre

H. M. WENSLEY

- Екзамінує безплатно слух
- Найкращі слухові апарати по найнижчих цінах
- Повна обслуга

Для докладного устійнення пошкоджень вашого слуху звертіться до
MR. H. M. WENSLEY, Eaton's Audiometrist.
ТЕЛ.: 424-0181
Централа слухових апаратів зачинена в понеділок
EATON'S HEARING AID CENTRE, MAIN FLOOR
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Ass'n.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковних недуг та залози (Простейт гаєва), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офіс: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

ВИБОРИ В ГРЕЦІЇ

Грецький уряд, який, перед тьрома й пів роками, розв'язав парлямент, проголосив тепер вибори до «маленького» парляменту. У виборах, що відбудуться 29 листопада, має бути вибраних тільки 56 послів, що будуть «давати поради» урядові в справі пропонованих законів.

«Парлямент» не матиме ніякої законодатної влади. Організації професіоналістів та робітників та окружні уряди мають вибрати 92 кандидатів, віком нижче 50 років. З тих уряд вибере собі половину, а 10 послів призначить прем'єр, який може призначати послів вищого віку, як 50 років.

—o—

СОВЄТИ ЗВІЛЬНЯЮТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ ГЕНЕРАЛІВ

Два американські генерали Е. Шеррер та С. Мек-Квіррі та турецький полковник С. Денд, які 21 жовтня приземлилися в совєтській Вірменії, повернулися до Туреччини. Речник турецького міністерства закордонних справ сказав, що старшини «здорові і в гарному настрою».

Американський пілот повернеться з американським літаком до Туреччини, як лише на це дозволить погода. Літак, яким летіли генерали, малий і не може летіти в негоду.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Ave.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

З кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка шнвидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в аптеках. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офіс 422-7656
дому 479-3480